

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

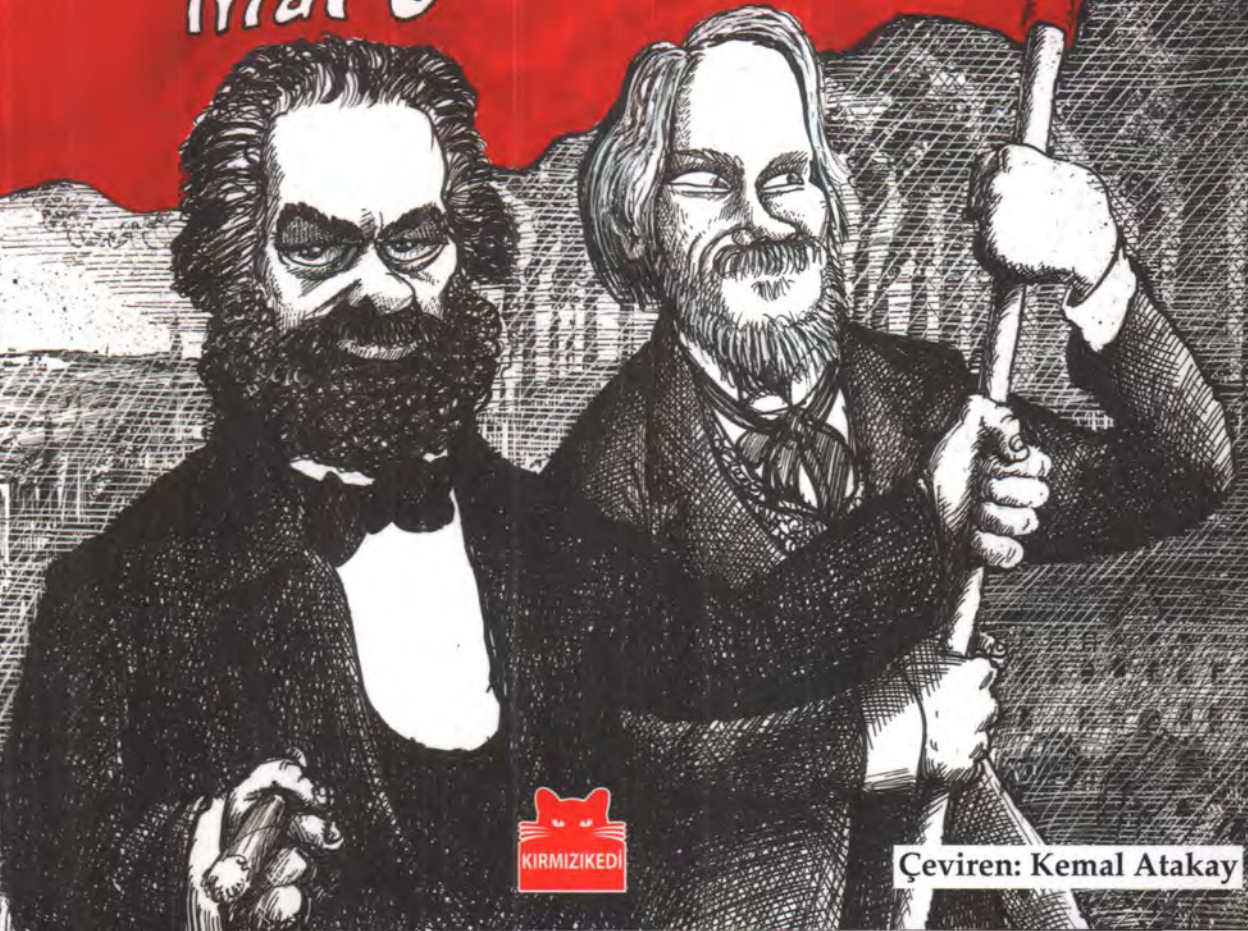
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Karl Marx · Friedrich Engels

KOMÜNİST MANİFESTO

uyarlayan
Martin Rowson



Çeviren: Kemal Atakay

KARL MARX
—
FRIEDRICH ENGELS
**KOMÜNİST
MANİFESTO**

Uyarlayan: Martin Rowson

Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!
Zincirlerinizden başka kaybedecek bir şeyiniz yok.
Kazanacağınız bir dünya var.

Çeviren: Kemal Atakay



ÖNSÖZ

Komünist Manifesto'yu ilk olarak yaklaşık 16 yaşındayken okudum: Her şeyiyle mantıklı ve söyleyeceğini doğrudan söyleyen bir kitaptı. Karl Marx'ın, tarihin ezilen kitlelerin gelecekteki zaferini kaçınılmaz kılan çok büyük ve karşı konulmaz mekanizmalar içerdiği fikri, insana büyük bir güç verdiği gibi rahatlatıcıydı da.

On altı yaşındaki birinin bakış açısından, tam kıvamındaki kısalığıyla da övgüyü hak eden kitap, gene de Şimdiye Kadarki Tarih'in kuşatıcı bir analizi ile dopdoluydu. Söz konusu tarihin aşama aşama ilerleyişini bu giriş yazısının altında görebilirsiniz.

Sevgili edebiyat ajanım ve aziz dostum David Miller'in anısına. David, ben bu kitabı tamamlamadan vefat etti ama hayatta olsa, sanırım ortaya çıkan eseri beğenirdi. Bir de her zamanki gibi ve olanca sevgimle Anna, Fred ve Rose için.



Başlangıçta, Haziran 1847'de, Marx'tan *Manifesto*'yu yazmasını isteyenler, Adalet İçin Birlik bünyesindeki sosyalist gruptu: *Manifesto*, onların görüşlerini dile getiren bir metin olacaktı. O kasım ayında birliğin adı Komünist Birliği olarak değiştirildikten sonra, manifestonun taslağı Soho Kongresi'nde gözden geçirildi. Nihayet Marx, Ocak 1848'in sonunda, Brüksel'de uzun bir hafta sonu boyunca çalışarak *Manifesto*'yu kaleme aldı: Birlik, 26 Ocak'ta ona ultimatoma vermiş, metni 1 Şubat itibarıyla istediklerini bildirmişti. Bu, Marx'ın hep sürecek olan teslim tarihleri ile insanları çi-

leden çıkarıp germe politikasının erken örneklerinden biridir. Söz konusu politikanın doruk noktası, Marx'ın *Kapital*'i 20 yıla yayılan bir sürede yazması olacaktı. Karl dostu, iş arkadaşı, eş yazarı ve daha sonra maddi destekçisi olan Friedrich Engels'in somut katkıdan çok ilham veren desteğiyle *Komünist Manifesto*'yu yazdığına 29 yaşındaydı, Engels ise 27.

Manifesto, kısa olmasına ve acele yazılmasına karşın, Marx'ın düşüncelerinde yıllardır geliştirip süzgeçten geçirdiği pek çok fikrin sentezi niteliğindedir.

Düşünün, Engels'le gece geç saatlere kadar süren ve alkolle alevlenen sohbetlerde inceden inceye işleyip biçimlendirdiği bu fikirler, onları harekete geçiren çok geniş bir uyaranlar yelpazesine cevap niteliğindedir: Hegel felsefesi ve bu felsefenin diyalektiğin işleyişi hakkındaki öğretisi; Alman Romantizmi; keza, Fransız Devrimi'nin süregiden etkileri ve oradan, mülkiyet, iktidar, sanayileşme ve sömürünün insanlar üzerindeki etkileri... Bütün bu unsurların etki ettiği evrensel zemin ise, tarihti. Sonunda, bu sıra dışı karışım, *Manifesto*'nun 30 ince sayfasına dökülüyor, buna bir de

10 maddelik bir hükümet eylem planı ekleniyordu: Mesela, "şehir-kırsal ayrımını kaldırma" ve "şu anki biçimiyle (vurgu bana ait), çocukların fabrikalarda çalıştırılmasına son verme gibi... Bu sözler, oldukça belirsiz şekilde *vesaire, vesaire* ibaresi ile son buluyordu. Bir de Marx'ın imzası sayılabilecek bir bölüm vardı ki Engels'le kendisinin geri dönüşsüz şekilde ayrı düştükleri bütün rakip sosyalistlerle hınç dolu bir hesaplaşma içeriyordu.



Marx'la Engels'in Komünist Birlik'teki yoldaşlarının bekledikleri şey bu muydu? Belki buydu, belki değildi. Her iki halde de *Manifesto* ilk kez basıldığında –Londra'da Almanca olarak– hemen hiçbir etki yaratmadı. Büyük ölçüde, 1848'de Avrupa'yı sarsan devrimler dalgasının altında kalan *Manifesto* (ne var ki bu dalgayı esinleme veya teşvik etme yönünde hiçbir katkısı olmamıştı), o dalgayı izleyen ve onlarca yıl süren kurulu düzen tepkisi döneminde unutulmuştu. Bu arada, 1851'den itibaren Londra'da sürgünde olan Marx, bir

yandan siyasi komite çalışmasını yürütüp bir yandan *Kapital*'i bir türlü hâl yoluna koyamazken, bir yandan da zehir zemberek gazete yazıları yazıyordu. Marx, büsbütün yoksulluktan akrabalarının vakitli ölümleri ve Engels'in kesintisiz cömertliği sayesinde kurtulmuştu. Engels'e gelince, onun para kaynağı, babasının Manchester'daki pamuk fabrikasındaki işinden elde ettiği gelirdi. Gelgelelim, yirmi yıl sonra, *Manifesto*'nun hiç de ölmediği, yalnızca uykuda halinde olduğu açığa çıktı.

Paris Komünü'nün 1871'deki sekiz haftalık radikal devrimci sosyalizm deneyinin bastırılmasından sonra, Marx ile Engels'in küçük risalesine olan ilgi patladı.

Yeni cumhuriyetçi Fransız hükümeti, Komün'ü ezmek için bir haftada Robespierre Tedhiş rejiminin 1790'lı yıllarda 13 ayda öldürdüğünden daha fazla sayıda Fransız yurttaşını öldürdü. Bu arada Almanya'da, Alman Sosyal Demokrat Partisi liderlerinin vatana ihanet duruşmalarında başsavcılık, *Manifesto*'yu kanıt olarak gösteriyordu. 1872'de, metnin alalecele yeni bir Almanca

basımı yayımlandı. Marx ile Engels, yazdıkları yeni önsözde, *Manifesto*'yu "tarihsel bir belge" olarak tanımlıyor; böylece, sözelimi, Avusturya şansölyesi Metternich ve Fransa başbakanı Guizot'ya göndermeleri güncellememe kararlarının gerekçesini açıklamış oluyorlardı. Bu siyasetçilere yapılan göndermeler, her ikisinin de *Manifesto*'nun 1848'deki ilk basımından kısa bir süre sonra iktidardan düşmesiyle gereksiz hale gelmesine rağmen, o tarihten sonraki 40 yıl içinde *Manifesto*'nun onlarca basımı ve çevirisi yapıldı. Kalanı, derler ya, tarihtir.



Marx, Mart 1883'te öldüğünde Engels cenaze töreninde düşünürün yasını tutan diğer on kişiye "Onun adı ve eseri çağlar boyunca varlığını sürdürecektir" demişti. Gene de sanmam ki Engels bile, bir insan ömrü kadar kısa bir süre içinde insanlığın neredeyse yarısının, gö-

rünüşte, ilk olarak *Komünist Manifesto*'da sergilenen fikirler ve ideallere göre yönetileceğini öngörebilmiş olsun. Ne de 21. yüzyılda dünya nüfusunun beşte birinden fazlasının, öyle ya da böyle hâlâ bu fikirlerle yönetileceğini.



On altı yaşında *Komünist Manifesto*'yu okumak, benim için özgürleştirici oldu. Gene de aradaki 40 yılda Marx'ın, parlak analizlerinde öngördüğü temel ilkelerin hakkını veremeyecek kadar otorite yanlısı, devlete fazla bağlı, kendi ideallerine ters düşen Hegelci bir pazarlamacı

olduğunu düşünmeye başladım. Sözünü ettiğim analizler, Marx'ın yorumuyla maddecî tarihî; keza Marx'ın sömürü ve mülkiyet (yani hırsızlık) yoluyla insanların birer metaya, zaten zengin olanı daha da zengin etmek üzere artı değerleri sömürsün diye var olan etten



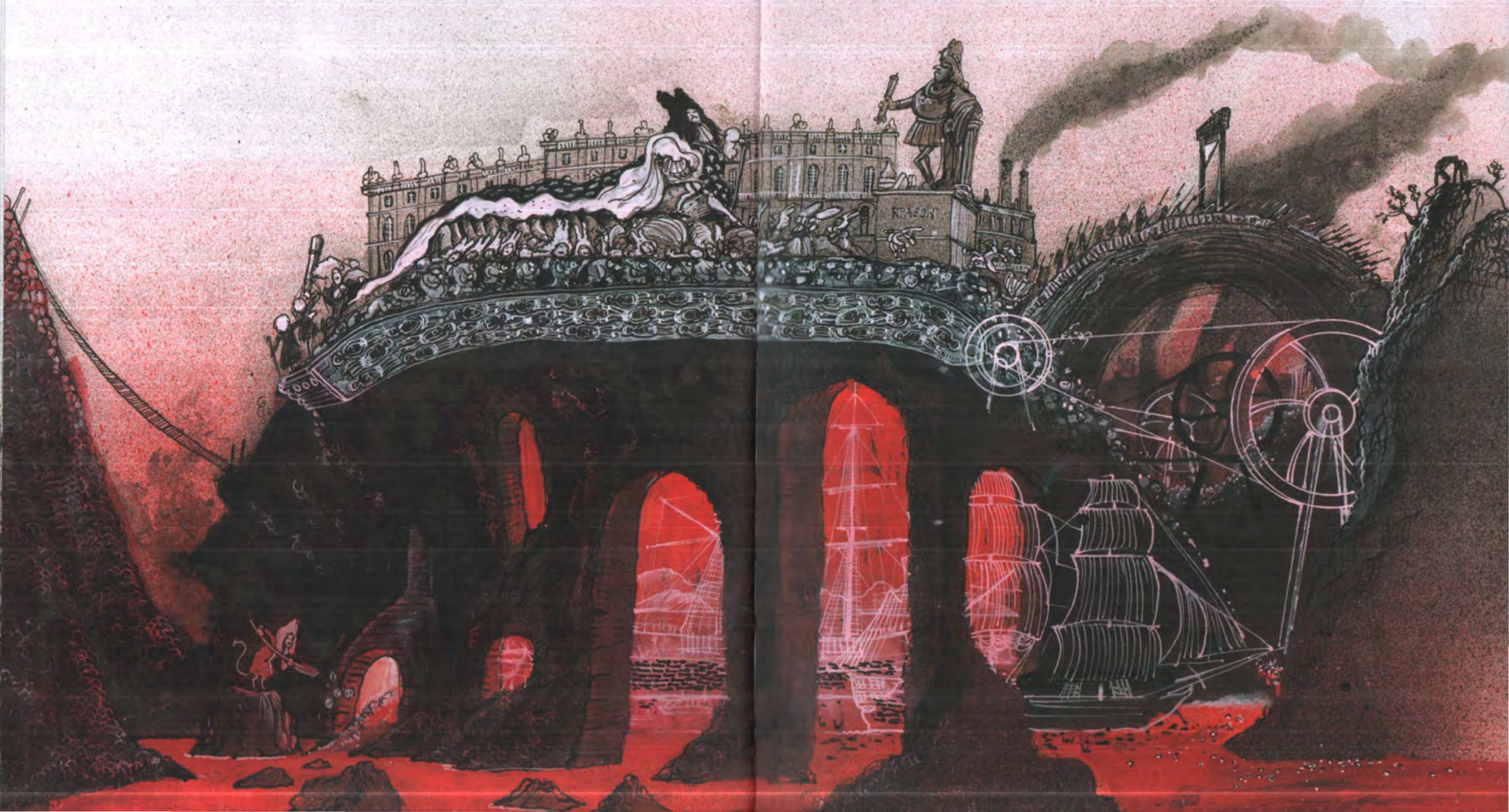
makinelere indirgenmesi görüşünü içerir. Bu son derece güçlü tarih yorumunun, tektonik sınıflar çatışması ile neredeyse jeolojik, dolayısıyla tümüyle yansız insanlık durumu yorumunun, bu yorumla dünyayı değiştiren ikilinin gittiği pubtan iki sokak aşağıda basılmış olma-

sındaki ironiye gelince, bunun da hâlâ keyfini çıkarırım. Gerçekten de Marx ile Engels publara yabancı değillerdi.

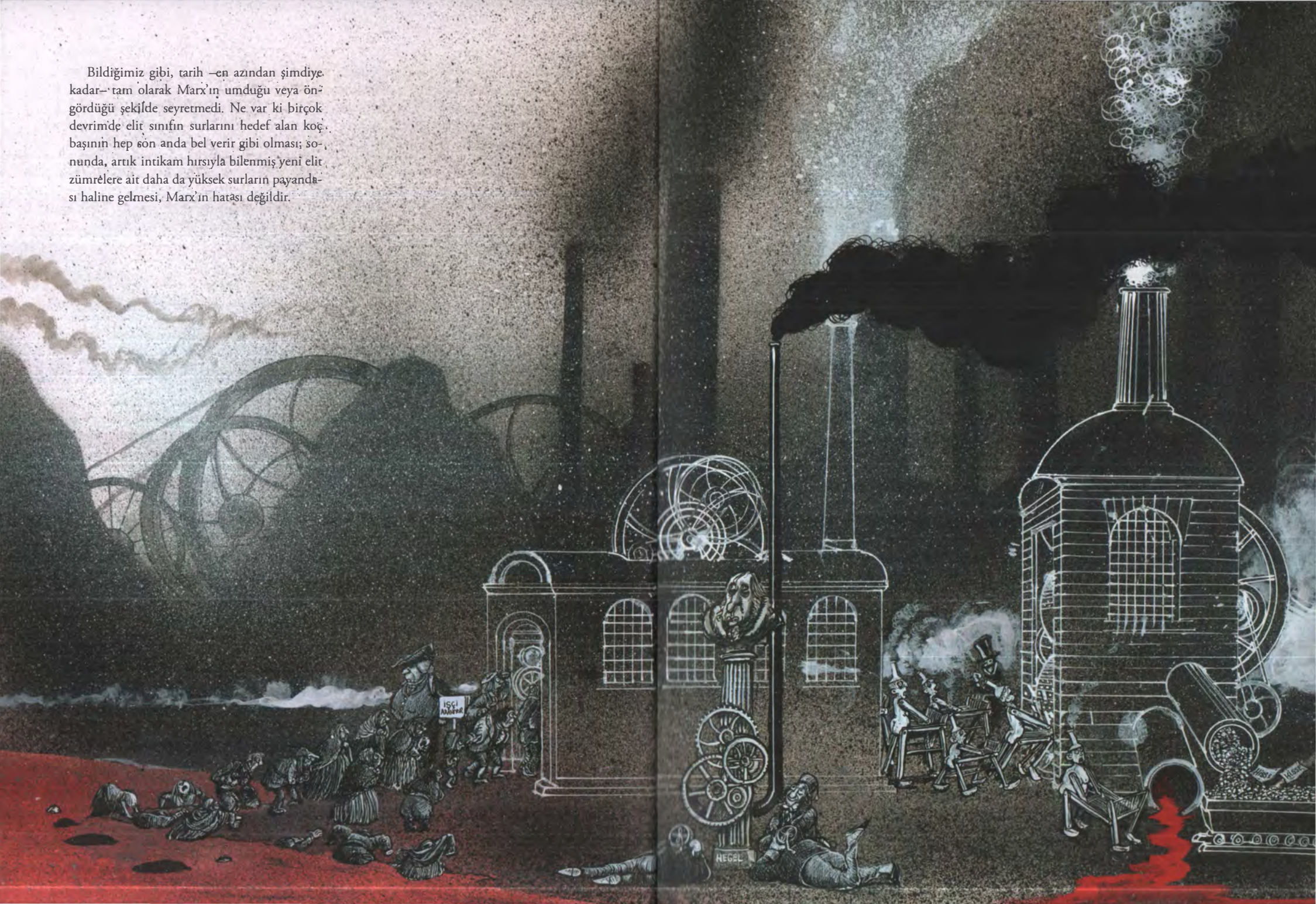
Marx, uzun Londra sürgünü sırasında, sık sık King's Cross'taki *The Pindar of Wakefield* barında boy gösterirdi. Sonraları, yeni adı

The Water Rats (Su Fareleri) olan aynı pubtaki "bar kuşları" arasında, Lenin, Bob Dylan, punk grubu The Pogues ve rock grubu Oasis da yer aldı. Bu son üçü, Londra'da ilk kez burada sahneye çıkmışlardı. Ama korkarım, en

titiz Marksist tarihçi bile Karl Marx ile The Pogues'un solisti ve bestecisi Shane MacGowan ve Oasis'in gitaristi ve solisti Noel Gallagher'i birbirine bağlayan daha geniş tarihsel anlamı belirlemeye çalışsa işin içinden çıkamayabilir.



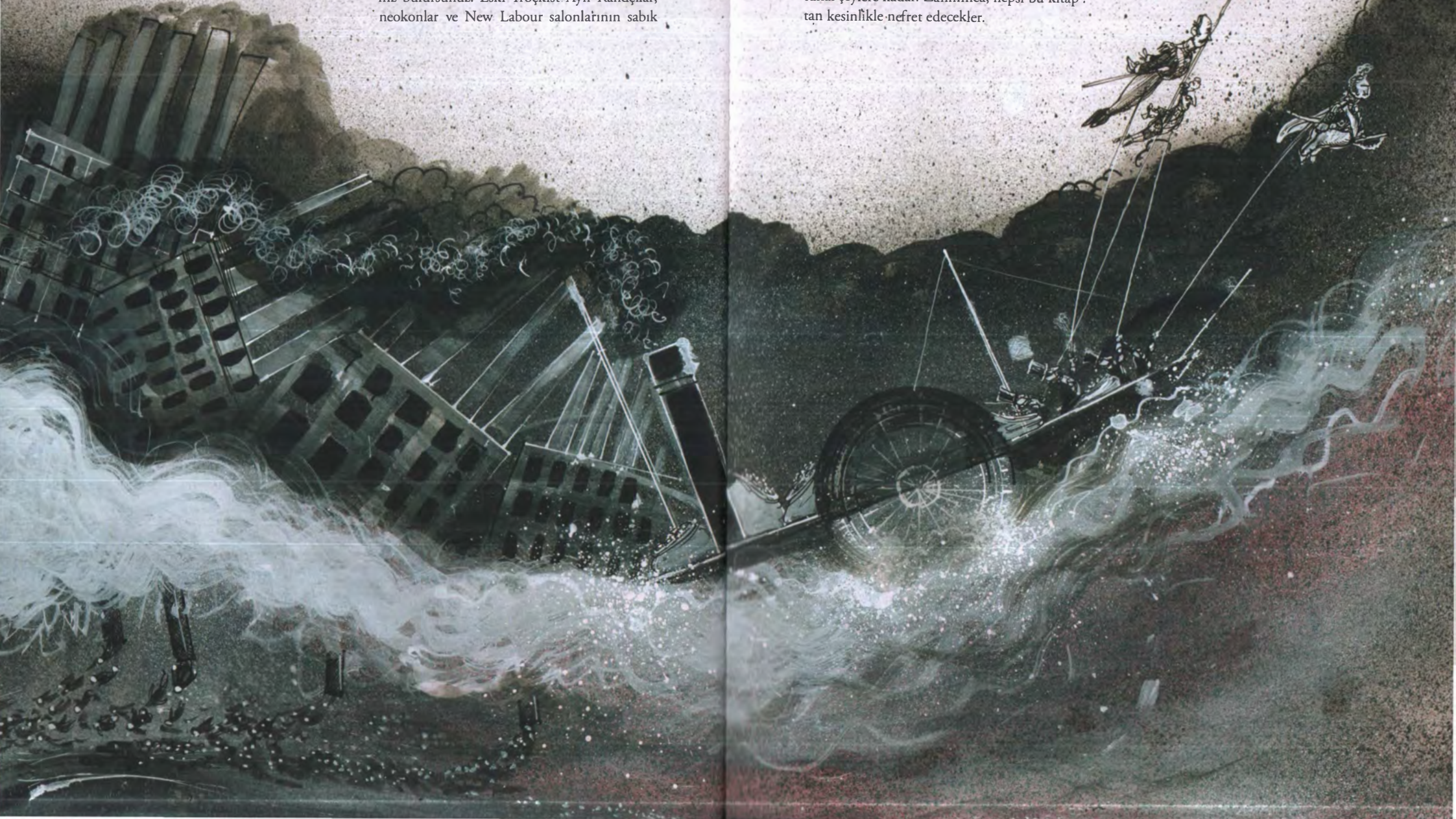
Bildiğimiz gibi, tarih —en azından şimdiye kadar— tam olarak Marx'ın umduğu veya ön-
gördüğü şekilde seyretmedi. Ne var ki birçok
devrimde elit sınıfın surlarını hedef alan köç
başının hep son anda bel verir gibi olması; so-
nunda, artık intikam hırsıyla bilenmiş yeni elit
zümrelere ait daha da yüksek surların payanda-
sı haline gelmesi, Marx'ın hatası değildir.



Ona bakarsanız, Marksistler de, tamamıyla Marx'ın hatası değildirler. O birbirine düşman ve çoğu zaman gözünü kan bürümüş toplulukta yok yoktur. Romantik deyimcilere ilaveten,

özgürlük savaşçıları, erkek ve kadın kahramanlar, akademisyenler, despotlar, ölüme tapanlar ve dangalak bürokratlar... Kuzey Kore Devlet Başkanı ve Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi bir yana, Marksist diasporada ne ararsanız bulursunuz: Eski Troçkist Ayn Randçılar, neokonlar ve New Labour salonlatının sabık

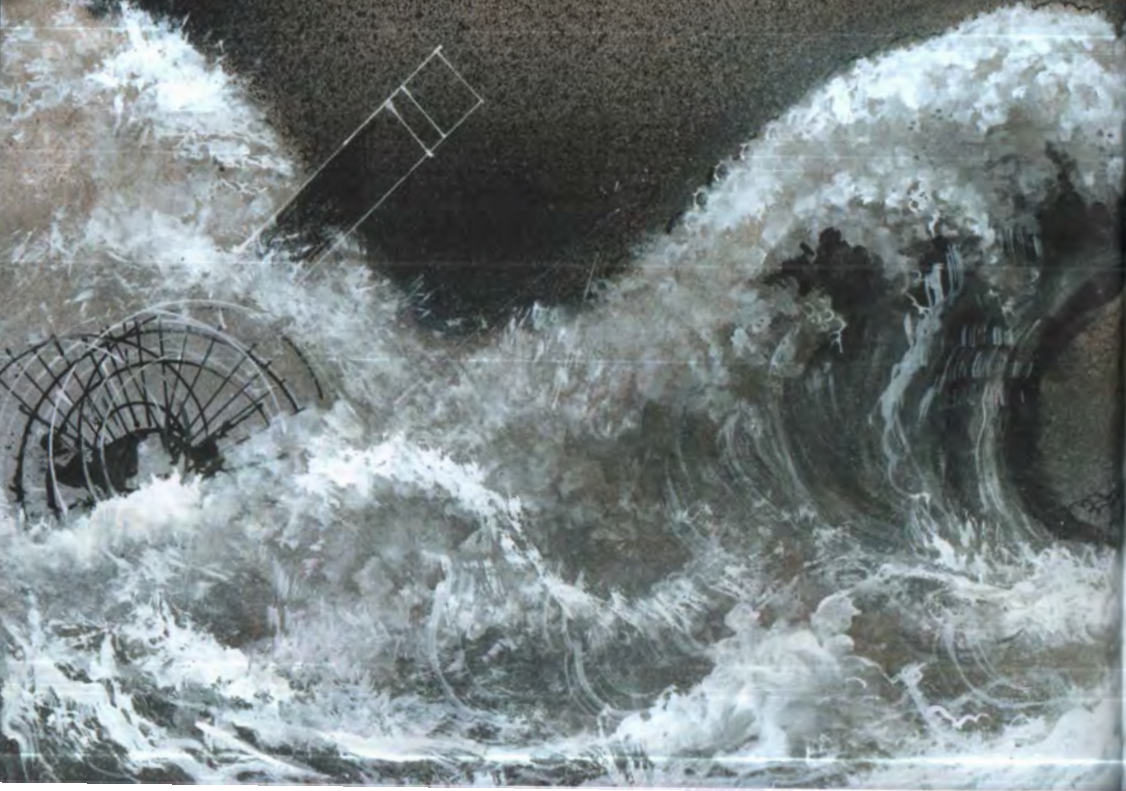
Stalinist müdavimlerinden, Peter Hitchens, Spiked Online ve Neasden'da dünyadan elini eteğini çekmiş, kendilerine hayran kadın yoldaşlarından oluşan haremli bulunan yaşlı pörsük Maoistlere kadar. Zannımca, hepsi bu kitapta kesinlikle nefret edecekler.



Marx okusa bu kitaptan hoşlanırdı diye umuyorum. Bence kitap, daha geniş görüşlü, daha derin bir Marx'la uyum içinde: Öğrenciyken Laurence Sterne'nin *Tristram Shandy'si* onda öyle bir saplantıya dönüşmüş ki hayranlık dolu bir taklitte *Akrep ile Felix'i* yazmış: Düşününün biyografisini yazan Francis Wheer'in, "garip bir heves ve âlay" in:ürünü diye tanımladığı 300 sayfalık mizahi bir romanı.

Üstelik, *Komünist Manifesto*'yu yazdıktan 170 yıl sonra, sadece 43 kişi, kalan bütün insanların sahip olduğu servetin yarısına sahipken, Marx'ın hâlâ söyleyeceği çok şey var. Umarım, elinizdeki kitap onun bunları söylemesine yardımcı olur.

Martin Rowson
Ocak 2018
Lewisham





KOMÜNİZM
HAYALETİ!

İKTİDARdaki
hasımları tarafından
KOMÜNİSTLİK ile
suçlanmayan tek bir
muhalafet partisi
var mı?

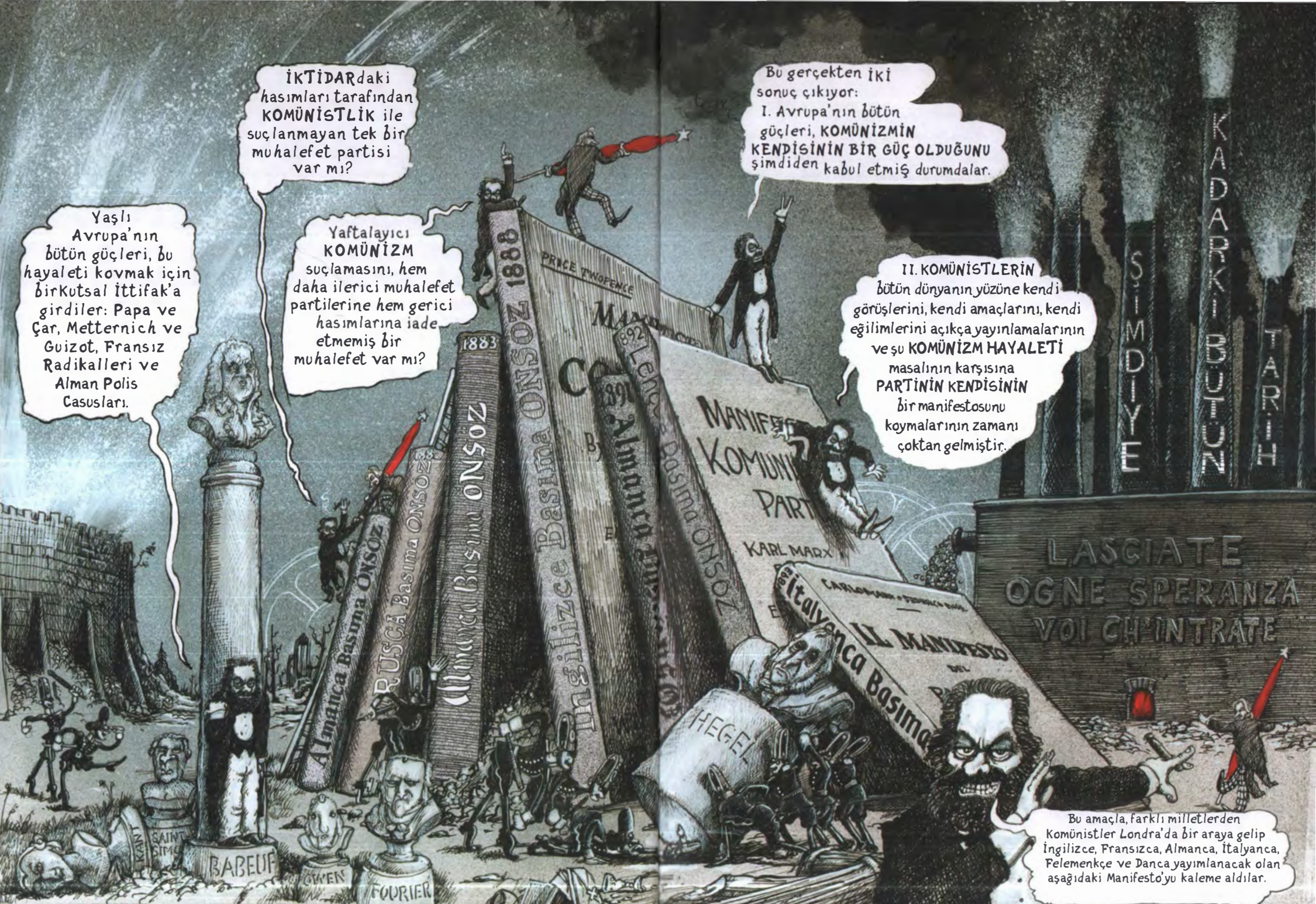
Yaşlı
Avrupa'nın
bütün güçleri, bu
hayaleti kovmak için
birkutsal ittifak'a
girdiler: Papa ve
Çar, Metternich ve
Guizot, Fransız
Radikalleri ve
Alman Polis
Casusları.

Yaftalayıcı
KOMÜNİZM
suçlamasını, hem
daha ilerici muhalafet
partilerine hem gerici
hasımlarına iade
etmemiş bir
muhalafet var mı?

Bu gerçekten iki
sonuç çıkıyor:
I. Avrupa'nın bütün
güçleri, **KOMÜNİZMİN**
KENDİSİNİN BİR GÜÇ OLDUĞUNU
şimdiden kabul etmiş durumdalar.

II. **KOMÜNİSTLERİN**
bütün dünyanın yüzüne kendi
görüşlerini, kendi amaçlarını, kendi
eğilimlerini açıkça yayınlamalarının
ve şu **KOMÜNİZM HAYALETİ**
masalının karşısına
PARTİNİN KENDİSİNİN
bir manifestosunu
koymalarının zamanı
çoktan gelmiştir.

Bu amaçla, farklı milletlerden
Komünistler Londra'da bir araya gelip
İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca,
Felemenkçe ve Danca yayımlanacak olan
aşağıdaki Manifesto'yu kaleme aldılar.



Bugüne kadar var olan bütün toplumların tarihi,
SINIF MÜCADELELERİ TARİHİdir.

1. BURJUVALAR VE PROLETERLER

Yani, yazılı bütün tarih.
1847'de, yazıya geçirilmiş tarihten
önce var olan toplumsal örgütlenme
hemen hiç bilinmiyordu. O zamandan
sonra, ortak toprak mülkiyeti,
Hindistan'dan İrlanda'ya, ilksel
toplum biçimi olmuştur.

Bu ilksel toplulukların
dağılmasıyla, toplum ayrı ve
sonunda birbirine karşıt
sınıflar halinde ayrılmaya
başlar.*

Özgür ile köle, Roma soylusu
ile pleb, derebeyi ile serf,
usta ile kalfa/çırak -kısacası, **EZEN**
ile **EZİLEN**- birbirleri ile sürekli
karşıtlık ilişkisi içinde olmuşlar...

... kesintisiz olarak,
kâh gizli kâh açık bir
savaşı sürdürmüşlerdir.
Bu, her defasında
ya toplumun devrimci
temeller üzerinden yeniden
kurulması ya da çarpışan
sınıfların ortak yıkımı
ile sonuçlanmış olan bir
savaştır.

Feodal Toplumun
yıkıntılarından filizlenen
Modern Burjuva Toplumu,
SINIF KARŞITLIĞINI
ortadan kaldırmamıştır.
Olsa olsa eskileri yerine yeni
sınıflar, yeni baskı koşulları
oluşturmuştur.

Gelgelelim, çağımızın,
Burjuva Çağının, şu ayırt
edici özelliği var: Sınıf
karşıtlıklarını basitleştirdi.
Bir bütün olarak toplum,
giderek artan ölçüde, iki
DÜŞMAN KAMPA, birbiriyle
doğrudan karşıtlık içinde
olan iki büyük sınıfa
ayrılıyor:
**BURJUVAZİ İLE
PROLETARYA!**

Ortaçağ'ın serflerinden,
en eski kentlerin ayrıcalıklı
kentlileri ortaya çıkmış, gene
bu kentlerden **BURJUVAZİ**
gelişmiştir.

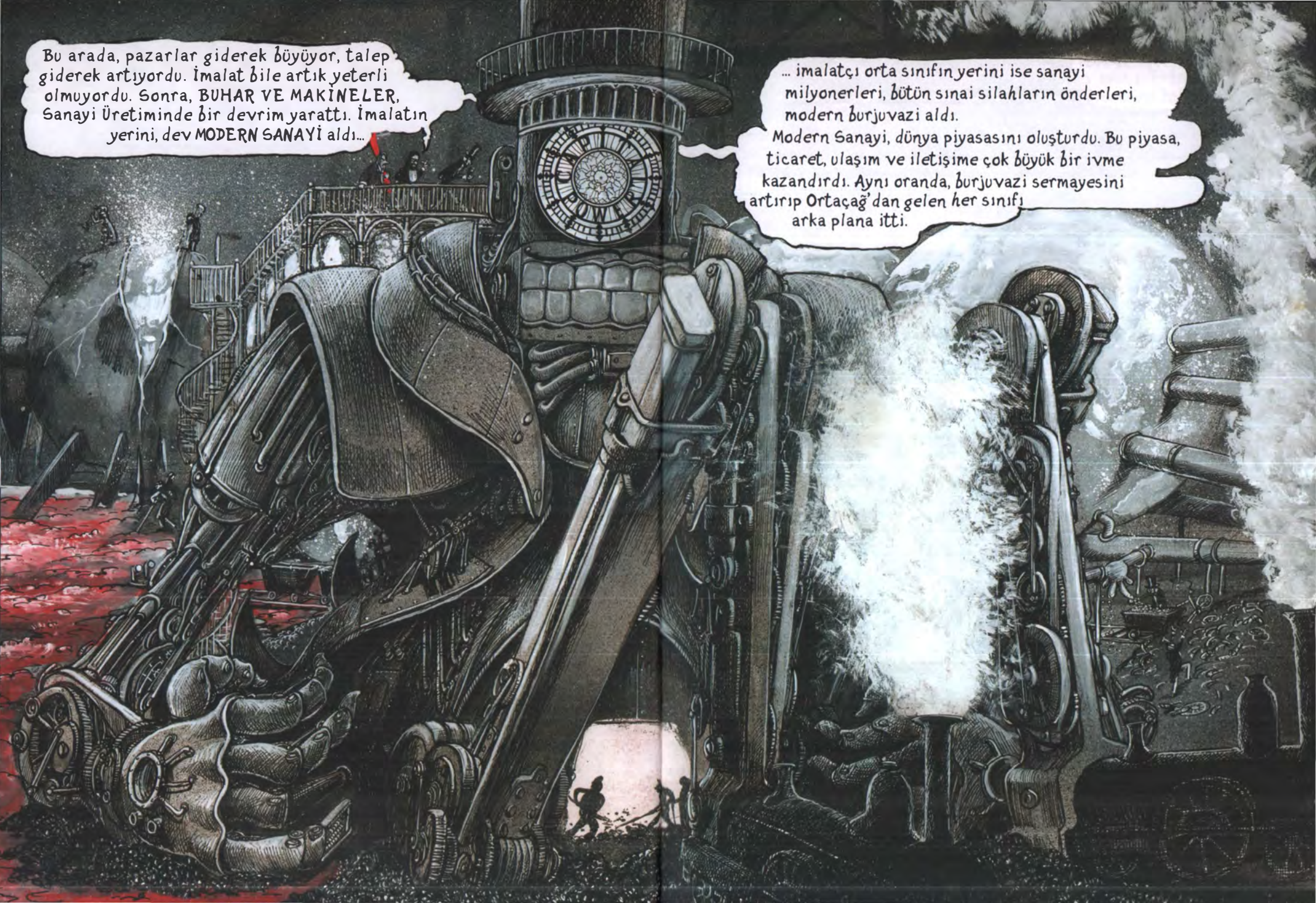
Amerika'nın Keşfi,
Umut Burnu'nun dolaşılması,
YÜKSELEN BURJUVAZİ'ye yeni bir alan açmıştır.
Doğu Hindistan ve Çin pazarları, Amerika'nın
sömürgeleştirilmesi, sömürgelerle ticaret, değişim
araçlarındaki ve genel olarak mallardaki artış, ticarete,
deniz ulaşımına ve sanayiye, daha önce
hiç görülmemiş bir ivme kazandırmıştır.

Sınai üretimin kendi içine kapalı
LONCALARIN tekelinde olduğu Feodal
üretim sistemi, artık **YENİ PAZARLARIN** artan
ihtiyaçlarını karşılamaya yetmiyordu. Onun yerini
İMALAT SİSTEMİ aldı. **İMALATÇI ORTA
SINIF**, Lonca Ustalarını bir yana itti.

Bu arada, pazarlar giderek büyüyor, talep giderek artıyordu. İmalat bile artık yeterli olmuyordu. Sonra, **BUHAR VE MAKİNELER**, Sanayi Üretiminde bir devrim yarattı. İmalatın yerini, dev **MODERN SANAYİ** aldı...

... imalatçı orta sınıfın yerini ise sanayi milyonerleri, bütün sınai silahların önderleri, modern burjuvazi aldı.

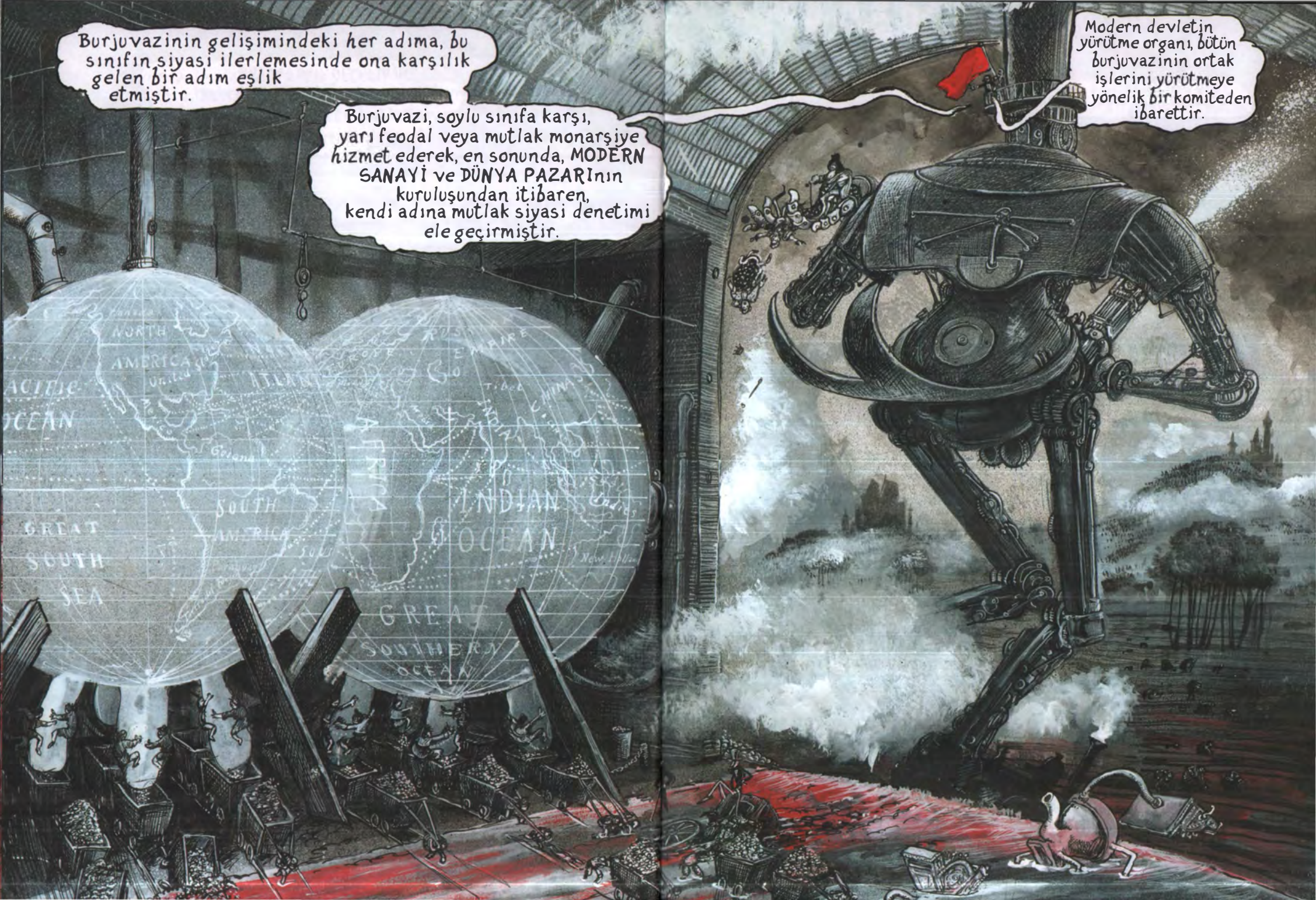
Modern Sanayi, dünya piyasasını oluşturdu. Bu piyasa, ticaret, ulaşım ve iletişime çok büyük bir ivme kazandırdı. Aynı oranda, burjuvazi sermayesini artırıp Ortaçağ'dan gelen her sınıfı arka plana itti.



Burjuvazinin gelişimindeki her adıma, bu sınıfın siyasi ilerlemesinde ona karşılık gelen bir adım eşlik etmiştir.

Burjuvazi, soylu sınıfa karşı, yarı feodal veya mutlak monarşiye hizmet ederek, en sonunda, **MODERN SANAYİ ve DÜNYA PAZARI**nın kuruluşundan itibaren, kendi adına mutlak siyasi denetimi ele geçirmiştir.

Modern devletin yürütme organı, bütün burjuvazinin ortak işlerini yürütmeye yönelik bir komiteden ibarettir.



Burjuvazi, tarihsel olarak, son derece devrimci bir rol oynamış,...

... bütün feodal, ataerkil, idealleştirilmiş ilişkileri sona erdirmiş...

... ve insan ile insan arasında, çıplak çıkar dışında, katı "nakit ödeme" dışında geriye hiçbir bağ bırakmamıştır.

Dini coşkunun, şövalyece heyecanın, incelikten yoksun duygusallığın en yüce kendinden geçişlerini, bencil hesap kitabın buzlu suyunda boğmuştur.

Burjuvazi, kişisel değeri değişim değerine indirgemiş ve toplum sözleşmesine dayalı feshedilemez özgürlüklerin yerine, o insafsız/ölçüsüz yegane özgürlüğü, **SERBEST TİCARETİ** geçirmiştir.

Kısacası, dini ve siyasi yanılsamalar görüntüsü altında, sömürüyü geçirmiştir: Çıplak, arlanmaz, dolaysız, kaba sömürüyü.

İHRACAT
GÜCÜ

Bir kez Ortaçağ'daki kaba güç gösterisi en hımbıl miskinlikte uygun tamamlayıcısını bulduğunda, insan faaliyetinin neler ortaya koyabileceğini bize ilk gösteren, burjuvazidir.

Burjuvazi, MISIR PİRAMİTLERİni, ROMA SÜKEMERLERİni ve GOTİK KATEDRALLERİ çok aşan harikalar gerçekleştirir...

Üretimin sürekli devrim geçirmesi, bütün toplumsal koşulların aralıksız olarak bozulması, bitmek bilmez belirsizlik ve ajitasyon, BURJUVA ÇAĞI'nı önceki bütün çağlardan ayırır...

Bütün değişmez, donup kalmış ilişkiler, içerdikleri eski, saygın hüküm ve görüşlerin iziyle birlikte silinip yok olur, yeni oluşturulan bütün ilişkiler kemikleşme fırsatını bulamadan köhneleşir...

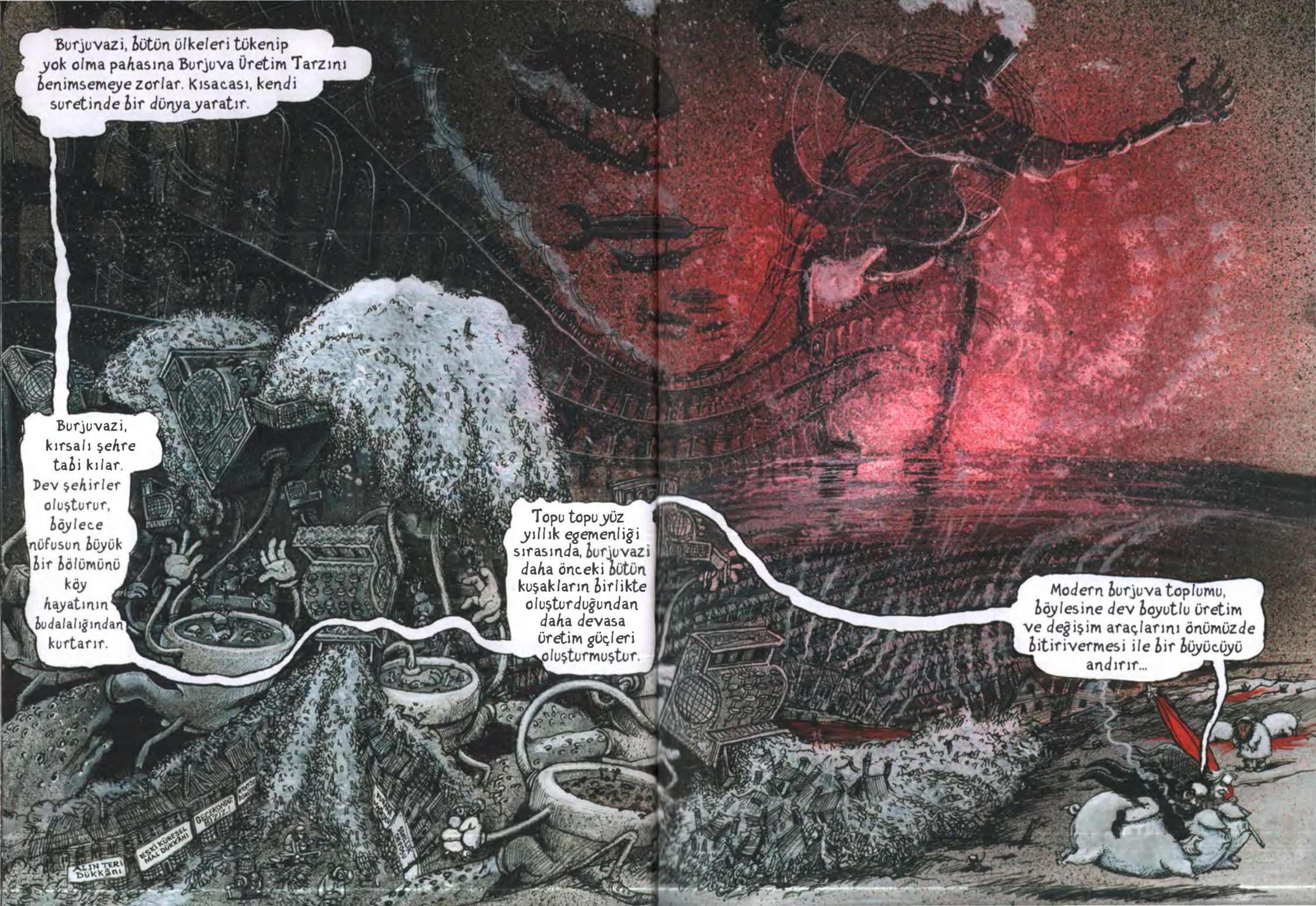
Katı olan her şey buharlaşır.

Burjuvazi, bütün ülkeleri tüketip
yok olma pahasına Burjuva Üretim Tarzını
benimsemeye zorlar. Kısacası, kendi
suretinde bir dünya yaratır.

Burjuvazi,
kırsal şehre
tabi kılar.
Dev şehirler
oluşturur,
böylece
nüfusun büyük
bir bölümünü
köy
hayatının
budalalığından
kurtarır.

Topu topu yüz
yıllık egemenliği
sırasında, burjuvazi
daha önceki bütün
kuşakların birlikte
oluşturduğundan
daha devasa
üretim güçleri
oluşturmuştur.

Modern burjuva toplumu,
böylesine dev boyutlu üretim
ve değişim araçlarını önümüzde
bitirivermesi ile bir büyücüyü
andırır...



...büyüyle getirdiği öte âlem güçlerini
artık denetleyemeyen
bir büyücüyü!

Sanayi ve Ticaretin tarihi,
Modern Üretim Güçlerinin,
Modern Üretim Koşullarına
karşı başkaldırısının
tarihinden
ibarettir.
Ticari krizleri
düşünelim, yeter:

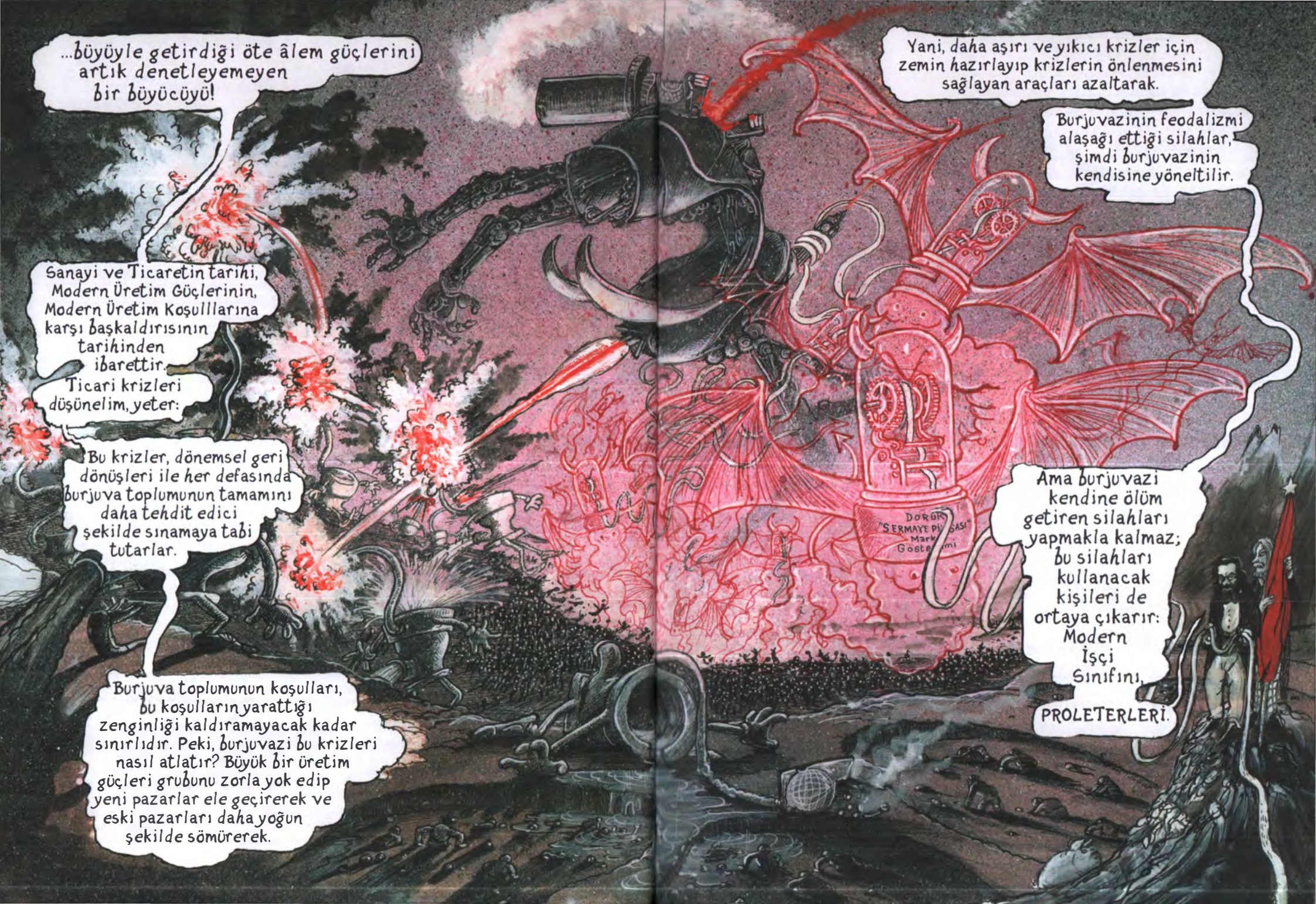
Bu krizler, dönemsel geri
dönüşleri ile her defasında
burjuva toplumunun tamamını
daha tehdit edici
şekilde sınamaya tabi
tutarlar.

Burjuva toplumunun koşulları,
bu koşulların yarattığı
zenginliği kaldıramayacak kadar
sınırlıdır. Peki, burjuvazi bu krizleri
nasıl atlatır? Büyük bir üretim
güçleri grubunu zorla yok edip
yeni pazarlar ele geçirerek ve
eski pazarları daha yoğun
şekilde sömürerek.

Yani, daha aşırı ve yıkıcı krizler için
zemin hazırlayıp krizlerin önlenmesini
sağlayan araçları azaltarak.

Burjuvazinin feodalizmi
alaşağı ettiği silahlar,
şimdi burjuvazinin
kendisine yöneltilir.

Ama burjuvazi
kendine ölüm
getiren silahları
yapmakla kalmaz;
bu silahları
kullanacak
kişileri de
ortaya çıkarır:
Modern
İşçi
Sınıfını,
PROLETERLERİ.



Burjuvazi, yani SERMAYE, geliştikçe, onunla aynı ölçüde proleterya da gelişir. Proleterler, ancak iş buldukları sürece yaşayan ve EMEKleri SERMAYEyi artırdığı sürece iş bulan bir emekçiler sınıfıdır.

Bu emekçiler, Ticaretin diğer her maddesi gibi bir METAdırlar, dolayısıyla Piyasanın her tür iniş çıkış ve dalgalanmasının etkilerine açıktırlar.

Çalışmaları, bütün Bireysel Niteliğini yitirmiştir. Emekçiler, Makinenin bir uzantısı haline gelirler.

Emekçiden yalnızca en basit, en monoton ve en kolay kazanılan beceri istenir.

Böylece, bir işçi üretmenin maliyeti, neredeyse bütünüyle, kıt kanaat geçinme ve soyu sürdürme imkânları ile sınırlıdır.

Ama emeğin ücreti, herhangi bir üründe olduğu gibi, Üretiminin maliyetine eşittir. Bundan ötürü, işin iticiliği ne kadar artarsa, maaş da bununla orantılı olarak azalır.





Proleterler, burjuva sınıfının ve burjuva devletin köleleri olmakla kalmazlar, bir de, makine ve en önemlisi, bizzat bireysel burjuva üreticisi eliyle her gün her saat köleleştirilirler...

Ve üretici eliyle sömürülmesi şimdilik son bulup emekçiye maaşı ödenir ödenmez, üzerine burjuvazinin diğer unsurları çöker: Ev sahibi, esnaf, rehinci, vs...

Alt orta sınıf, küçük esnaf, dükkâncılar, zanaatkârlar ve köylüler, bütün bu kişiler, aşama aşama proleterya derekesine düşerler, büyük kapitalistlerle rekabet içinde piyasadan silinirler veya yeni üretim yöntemleri uzmanlık becerilerini değersizleştirir.

Dolayısıyla, nüfusun bütün kesimlerinden kişiler, proleterya grubu bünyesine alınırlar.

Bu evrede, işçiler hâlâ bütün kırsala yayılmış ve karşılıklı rekabetle yoksullaşmış, bütünlükten yoksun bir kitledir.

Burjuvazi, siyasi gayelerine ulaşmak için, bütün proletaryayı harekete geçirmek zorundadır.

Bu evrede proleterler düşmanları ile savaşmazlar, düşmanlarının düşmanları ile savaşırılar: Mutlak monarşinin kalıntıları ile, toprak sahipleri ile, sınıai olmayan burjuvazi ile, küçük burjuvazi ile.

Böyle kazanılan her zafer, burjuvazinin zaferidir.

Ama sanayinin gelişmesiyle, proletarya yalnızca sayı olarak artmakla kalmaz, büyük kitleler halinde yoğun bir topluluk oluşturur, gücü artar ve bu gücü daha çok hisseder.

Giderek daha hızlı geliştirilen makinelerin performansındaki kesintisiz iyileşme, proleterin geçiminin giderek daha iğreti hale gelmesine yol açar...

...birey olarak işçiler ile birey olarak burjuva arasındaki çatışmalar, giderek sınıflar arasındaki çatışmalar niteliğine bürünür.

İşçiler zaman zaman zafer kazanırlar, ama yalnızca bir süreliğine.

Bu savaşların gerçek meyvesini, giderek kapsamı genişleyen İşçiler Birliği oluşturur.

Bu birliğe, modern sanayinin oluşturduğu ve farklı yerlerdeki işçileri birbiriyle temas içine sokan ileri iletişim araçları yardımcı olur.

Hepsi de aynı nitelikteki pek çok yerel mücadeleyi, sınıflar arasındaki bir ulusal mücadele halinde merkezileştirmek için gerekli olan, tam da bu temastı.

AMA HER SINIF MÜCADELESİ, SİYASİ BİR MÜCADELEDİR.

Ve Ortaçağ kentlilerinin, kötü durumdaki yollarla, ulaşmak için yüzyıllarını alan bu birliğe...

...modern proleterler, demiryolları sayesinde, birkaç yıl içinde erişmişlerdir.

Sonuçta, Eski Toplum sınıfları arasındaki çatışmalar, birçok açıdan proletaryanın gelişim seyrini ileri taşır.

Bu, burjuvazinin, aristokrasi ile, Sanayinin ilerlemesinden çıkarları olumsuz etkilenen burjuvazi kesimleri ile...

... ve her zaman yabancı ülkelerin burjuvazisi ile savaşı esnasında olur.

Bütün bu savaşlarda, burjuvazi kendini, proletaryaya seslenip onu bu yolla siyasi arenaya çekmeye mecbur hissediyor.

Bu yüzden, bizzat burjuvazi, proletaryaya kendi siyasi ve genel eğitim imkânlarını sağlar.

Başka bir deyişle, proletaryayı, burjuvazi ile savaşağı silahlarla donatır.

Bugün, burjuvazinin karşısındaki bütün sınıflar arasında, yalnızca proletarya gerçekten devrimci sınıftır.

Diğer sınıflar, Modern Sanayi karşısında gerileyip sonunda yok olurlar.
PROLETARYA, ONUN ÖZEL VE TEMEL ÜRÜNÜDÜR.

Proletaryanın koşullarında, Eski Toplum koşulları büyük ölçüde çoktan ortadan kalkmıştır.

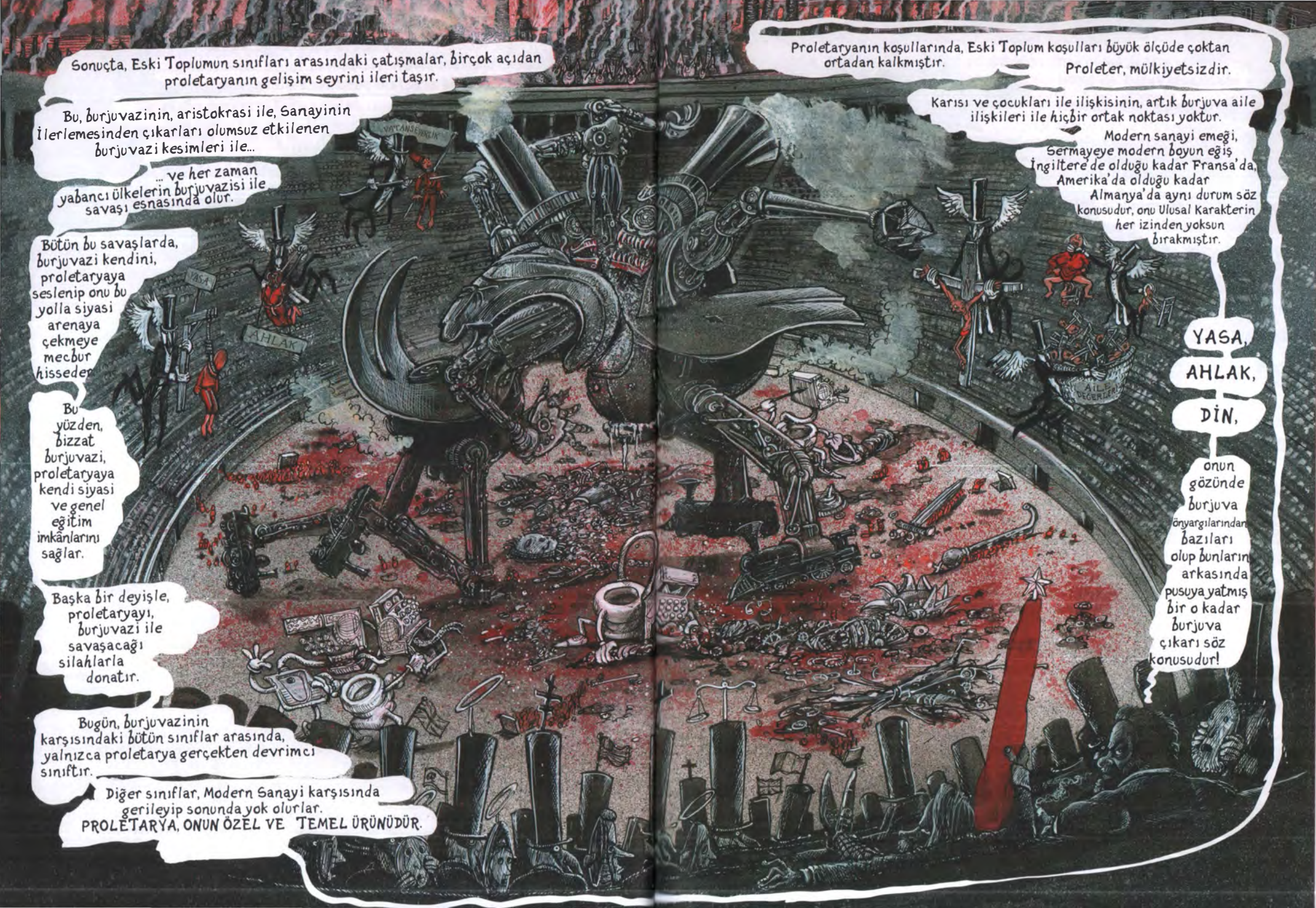
Proleter, mülkiyetsizdir.

Karısı ve çocukları ile ilişkisinin, artık burjuva aile ilişkileri ile hiçbir ortak noktası yoktur.

Modern sanayi emeği, Sermayeye modern boyun eğiş İngiltere'de olduğu kadar Fransa'da, Amerika'da olduğu kadar Almanya'da aynı durum söz konusudur, onu Ulusal Karakterin her izinden yoksun bırakmıştır.

**YASA,
AHLAK,
DİN,**

onun gözünde burjuva önyargılarından bazıları olup bunların arkasında pusuya yatmış bir o kadar burjuva çıkarı söz konusudur!



Şimdiye kadar, her toplum biçimi, daha önce gördüğümüz gibi, ezen ve ezilen sınıflar arasındaki karşıtlığı temel alıyordu.

Ama bir sınıfı ezmek için, onun en azından kölece varlığını sürdürebileceği belli koşulların sağlanması gerekir.

Toprak köleliği döneminde, köle komün üyeliği konumuna yükselmisti.

keza küçük burjuva, feodal mülkiyetçiliğin boyunduruğu altında, burjuva olacak gelişmeyi gösterebiliyordu.

Bunun aksine, Modern İşçi, Sanayinin ilerlemesi ile yükselecek yerde, giderek kendi sınıfının yaşam koşullarının daha altına itilir.

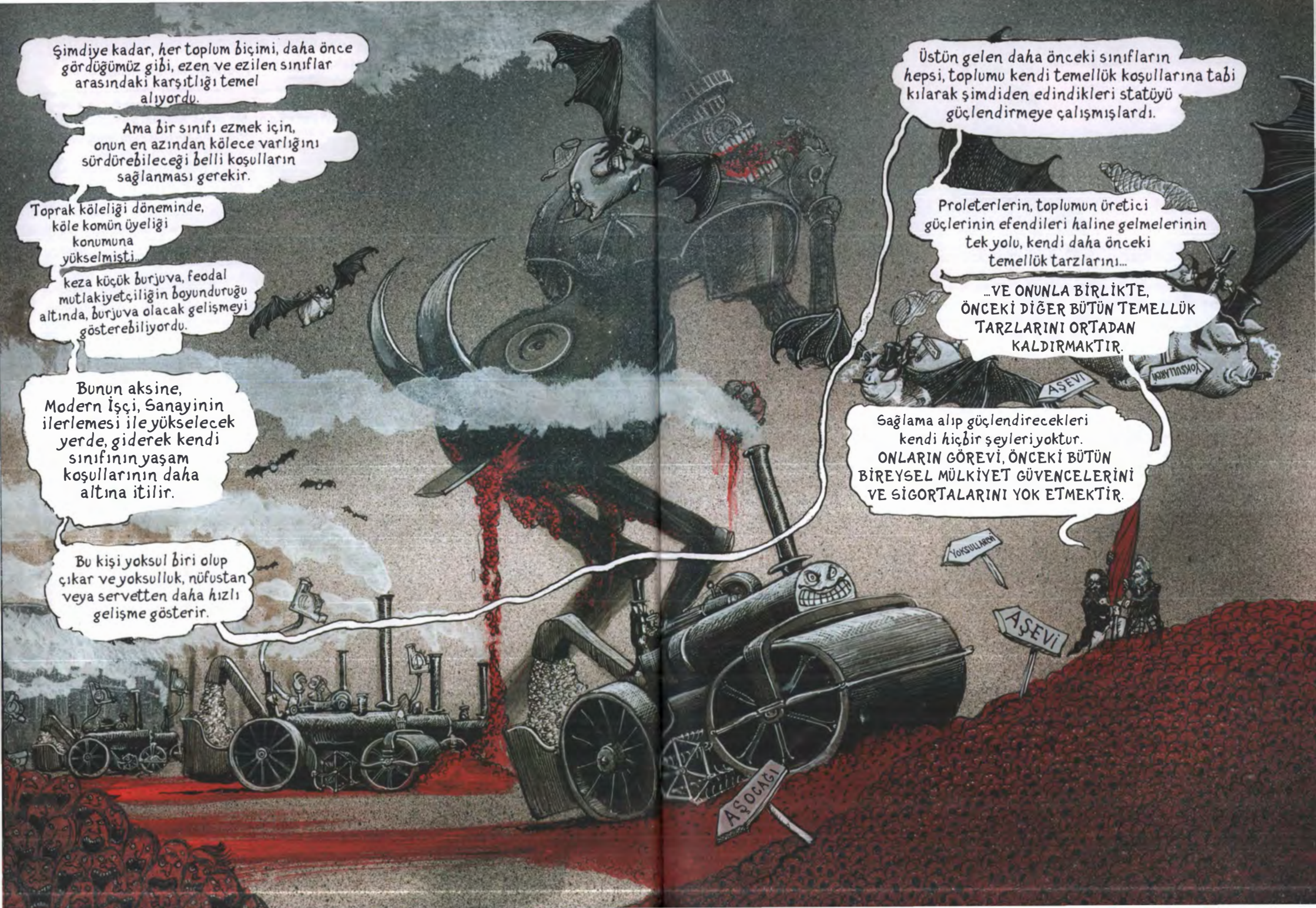
Bu kişi yoksul biri olup çıkar ve yoksulluk, nüfustan veya servetten daha hızlı gelişme gösterir.

Üstün gelen daha önceki sınıfların hepsi, toplumu kendi temellük koşullarına tabi kılarak şimdiden edindikleri statüyü güçlendirmeye çalışmışlardı.

Proleterlerin, toplumun üretici güçlerinin efendileri haline gelmelerinin tek yolu, kendi daha önceki temellük tarzlarını...

...VE ONUNLA BİRLİKTE, ÖNCEKİ DİĞER BÜTÜN TEMELLÜK TARZLARINI ORTADAN KALDIRMAKTIR.

Sağlama alıp güçlendirecekleri kendi hiçbir şeyleri yoktur. ONLARIN GÖREVİ, ÖNCEKİ BÜTÜN BİREYSEL MÜLKİYET GÜVENCELERİNİ VE SİĞORTALARINI YOK ETMEKTİR.



Ve burada, burjuvazinin,
artık Toplumda YÖNETİCİ
SINIF olmaya ve kendi Varlık
Koşullarını...

... HER ŞEYİN
ÜSTÜNDEKİ BİR YASA
şeklinde Topluma
dayatmaya uygun olmadığı
belirginlik kazanır.

Yönetmeye uygun
değildir, çünkü KÖLESİNE
bu KÖLELİK koşullarında bir
yaşamı sağlamaktan
bile acizdir...

Kölesinin öyle bir
duruma düşmesine yol açar ki,
kölesi onu besleyeceği yerde,
o kölesini beslemek zorunda
kalır.

Toplum artık bu
BURJUVAZinin egemenliği
altında yaşayamaz; başka
bir deyişle, burjuvazinin
varlığı, artık TOPLUMLA
BAĞDAŞMAZ.

Önceki bütün tarihsel hareketler,
azınlıkların hareketleriydi veya
azınlıkların çıkarına olan
hareketlerdi.

Proleter hareketi
BÜYÜK ÇOĞUNLUĞUN bilinçli,
bağımsız hareketidir, büyük çoğunluğun
çıkarlarına uygundur.

Proletarya, günümüz toplumunun
bu en alt tabakası...

...toplumun onun
üzeri- ne çöken bütün
tabakaları
ALAŞAĞI EDİLMEYEN
yükselmez.



Burjuva Sınıfının varlık ve egemenliğinin temel koşulu, SERMAYENİN oluşumu ve artışıdır.

SERMAYENİN KOŞULU,
ÜCRETİ EMektir.

Ücretli Emek, salt işçiler arasındaki rekabete dayanır.

Sanayinin ilerlemesi -kendi iradesi dışında bunun teşvikçisi burjuvazidir- İŞÇİLERİN rekabete bağlı **TECRİT EDİLMİŞLİĞİNİN** yerine, aralarındaki bağlantıdan kaynaklanan **DEVİRİMCİ BİRLEŞİMİ** geçirir.

Bu yüzden, **MODERN SANAYİNİN** gelişimi, **BURJUVAZİNİN ÜRÜNLERİ ÜRETİP TEMELLÜK ETMEK** için dayandığı zemini, onun ayaklarının altından çekip alır.

Dolayısıyla, burjuvazi her şeyden önce kendi **MEZAR KAZICILARINI** üretir.

Burjuvazinin **YENİLGİSİ** de proletaryanın **ZAFERİ** de **EŞİT ÖLÇÜDE KAÇINILMAZDIR.**



KOMÜNİSTLERİN TEORİK SONUÇLARI, SADECE, GENEL OLARAK MEVCUT BİR SINIF MÜCADELESİNDEN TAM DA GÖZLERİMİZİN...

...ÖNÜNDE SÜREGİDEN TARİHSEL BİR HAREKETTEN KAYNAKLANAN GERÇEK...

İLİŞKİLERİ DİLE GETİRİR. MEVCUT MÜLKİYET İLİŞKİLERİNİ ORTADAN KALDIRILMASI, HIÇ DE KOMÜNİZMİN AYIRT EDİCİ BİR ÖZELLİĞİ DEĞİLDİR.

BU AÇIDAN, KOMÜNİSTLERİN TEORİSİ, TEK CÜMLEDE ÖZETLENEBİLİR:

ÖZEL MÜLKİYETİN ORTADAN KALDIRILMASI!

KİŞİNİN BÜYÜK BİR ÇABAYLA, KENDİ KENDİNE ELDE ETTİĞİ, KENDİ KENDİNE KAZANDIĞI MÜLKİYETİNİ KÜÇÜK ESNAF VE KÜÇÜK KÖYLÜNÜN MÜLKİYETİNİ Mİ, BURJUVA BİÇİMİNDEN ÖNCE GELEN BİR MÜLKİYET BİÇİMİNİ Mİ KASTEDİYORSUNUZ?

ONU ORTADAN KALDIRMAYA GEREK YOK; SANAYİNİN GELİŞMESİ, ONU ZATEN BÜYÜK ÖLÇÜDE YOK ETTİ VE GÜNBEĞÜN YOK ETMEYE DEVAM EDİYOR.

MODERN BURJUVA ÖZEL MÜLKİYETİNİ Mİ KASTEDİYORSUNUZ?

İYİ DE, ÜCRETLİ EMEK, İŞÇİ İÇİN HERHANGİ BİR MÜLKİYET OLUŞTURUYOR MU? KESİNLİKLE HAYIR! SERMAYE OLUŞTURUYOR! YANI, ÜCRETLİ EMEĞİ SÖMÜREN TÜRDEN MÜLKİYET! BUGÜNKÜ BİÇİMİYLE MÜLKİYET, SERMAYE İLE ÜCRETLİ EMEK KARŞITLIĞINA DAYANIR.

İNSAN HAYATININ KORUNMASI VE YENİDEN ÜRETİLMESİ İÇİN YAPILAN EMEK ÜRÜNLERİNİN BAŞKALARININ EMEĞİNE HÜKMEDECEK ARTI DEĞER BIRAKMAYAN ÜRÜNLERİN...

... KİŞİSEL MÜLKİYETİNİ ORTADAN KALDIRMAK GİBİ BİR NİYETİMİZ YOK, HIÇBİR BİÇİMDE.

BU DURUMUN ORTADAN KALDIRILMASI, BİREYSEL ÖZGÜRLÜĞÜN ORTADAN KALDIRILMASIDIR!

HIÇ KUŞKUSUZ, BURJUVA BİREYSELLİĞİNİN, BURJUVA BAĞIMSIZLIĞININ VE BURJUVA ÖZGÜRLÜĞÜNÜN ORTADAN KALDIRILMASI AMAÇLANIYOR. ÖZGÜRLÜKLE KASTEDİLEN...

SERBEST TİCARETTİR.

SERBEST ALIM SATIMDIR.

ÖZEL MÜLKİYETİ KALDIRMA NİYETİMİZ, SİZİ DEHŞETE DÜŞÜRÜYOR! ÖZEL MÜLKİYET, NÜFUSUN ONDA DOKUZU İÇİN ZATEN KALDIRILMIŞ DURUMDA; MÜLKİYETİN AZINLIK İÇİN VARLIĞI, YALNIZCA O ONDA DOKUZUN ELLERİNDEKİ YOKLUĞUNDAN KAYNAKLANIYOR!

SİZİN MÜLKİYETİNİZİ KALDIRMA NİYETİMİZİ Mİ KINIYORSUNUZ? KESİNLİKLE ÖYLE, NİYETİMİZ TAM DA BU!



BİREYSEL MÜLKİYET,
ARTIK BURJUVA
MÜLKİYETİNE, SERMAYEYE
DÖNÜŞTÜRÜLEMEDİĞİ
ANDAN İTİBAREN
BİREYSELLİK YOK OLUP
GİDER!

SİZ BİREY DERKEN BURJUVA
MÜLK SAHİBİNDEN BAŞKASINI
KASTETMİYORSUNUZ!
GERÇEKTEN DE BÖYLE BİR
İŞİ ARADAN ÇIKARILIP VAR
OLMASI OLANAKSIZ HALE
GETİRİLMELİDİR!



ÖZEL MÜLKİYETİN
KALDIRILMASIYLA
BÜTÜN ÇALIŞMALAR
DURACAK VE DÜNYA
ÇAPINDA TEMBELLİĞE
GARK OLACAĞIZ!



BUNA GÖRE, BURJUVA TOPLUMU, SİRF AYLAKLIKTAN
ÇOKTAN YOK OLUP GİTMELİYDİ, ÇÜNKÜ BU SINIFIN
ÇALIŞAN ÜYELERİ HİÇBİR ŞEY KAZANMIYORLAR,
HERHANGİ BİR ŞEY KAZANANLARI İŞE
ÇALIŞMIYORLAR!



BURJUVA İÇİN SINIF MÜLKİYETİNİN
YOK OLMASI DEMEK, ÜRETİMİN KENDİSİNİN YOK
OLMASI DEMEKTİR, O YÜZDEN SINIF KÜLTÜRÜNÜN
YOK OLMASI, BURJUVA İÇİN BÜTÜN KÜLTÜRÜN YOK
OLMASI İLE AYNI
ŞEYDİR.

BURJUVANIN KAYBINDAN YAKINDIĞI
KÜLTÜR, BÜYÜK ÇOĞUNLUK İÇİN BİR
MAKİNE GİBİ DAVRANMAYA YÖNELİK
BİR ÇALIŞMADAN İBARETTİR
YALNIZCA.

Marx ve Engels DORUK

İÇ GÖSTEREN GÖZLÜK



AİLEYİ YOK
ETMEK Mİ!!

GÜNÜMÜZDE AİLE, BURJUVA AİLE
HANGİ TEMELE DAYANIR? SERMAYEYE! ÖZEL
KAZANCA! AMA BU DURUMUN TAMAMLAYICI
CEPHESİ, PROLETERLERDE AİLENİN FİİLEN
YOKLUĞU VE KAMUSAL FAHİŞELİKTİR.



SERMAYENİN
YOK OLMASIYLA
BUNLARIN İKİSİ DE
YOK OLACAKTIR.



ÇOCUKLARIN ANNE
BABALARI TARAFINDAN
SÖMÜRÜLMESİNE SON VERMEK
İSTİYORSUNUZ.

BU SUÇU KABUL
EDİYORUZ.

İLİŞKİLERİN EN KUTSALINI
YOK ETMEK VE AİLE TERBİYESİNİN
YERİNE TOPLUM EĞİTİMİNİ
GEÇİRMEK İSTİYORSUNUZ!!



AİLE VE TERBİYE KONUSUNDAKİ
BURJUVA PALAVRASI, MODERN SANAYİ
EYLEMİ YOLUYLA, PROLETERLER
ARASINDAKİ BÜTÜN AİLE BAĞLARI,
KOPUP PROLETERLERİN ÇOCUKLAR
BASİT TİCARİ NESNELERE VE İŞ
ARAÇLARINA DÖNÜŞTÜRÜLDÜKÇE
DAHA DA İĞRENÇ BİR HAL ALIYOR.



AMA SİZ
KOMÜNİSTLER,
KADINLAR
TOPLULUĞU
DİYE BİR ŞEY
GETİRİYORSUNUZ.

BURJUVA, KARISINI SALT BİR ÜRETİM ARACI
GÖRÜR. BU KİŞİ, ÜRETİM ARAÇLARININ ORTAK
OLARAK KULLANILACAĞINI İŞİTTİĞİNDE, TEK BİR
SONUCA VARABİLİYOR: ORTAK OLMA YAZGISI,
AYNI ŞEKİLDE KADINLARI DA İÇİNE
ALACAKTIR!

ASIL MESELENİN, SALT ÜRETİM ARACI
OLARAK KADIN STATÜSÜNE SON
VERİLMESİ OLDUĞUNU AKLINA BİLE GETİRİYOR.

KALDI KI BURJUVAMIZIN AHLAKI ÖFKESİNDEN DAHA GÜLÜNÇ ŞEY OLAMAZ! PROLETERLERİN EŞLERİ VE KIZLARI ELLERİNİN ALTINDAYKEN BUNUNLA YETİNMEYEN BURJUVALAR, BİRBİRLERİNİN EŞLERİNİ BAŞTAN ÇIKARMAKTAN PEK BİR ZEVK ALIRLAR!



KOMÜNİSTLER, ÜLKELERİ VE ULUSLARI ORTADAN KALDIRMAK İSTİYORLAR!!

İŞÇİLERİN ÜLKESİ YOKTUR. ONLARIN ELİNDEN SAHİP OLMADIKLARI BİR ŞEYİ ALAMAYIZ. SINIFLAR ARASINDAKİ DÜŞMANLIK YOK OLDUKÇA, BİR ÜLKENİN DİĞERİNE OLAN DÜŞMANLIĞI DA SON BULACAKTIR.

Kuşkusuz, Tarihsel Gelişimin Seyri içinde Dini, Ahlakı, Felsefi ve Adli Fikirler değişikliğe uğramıştır. Ama DİN, AHLAK, FELSEFE, SİYASET BİLİMİ ve HUKUK, bu değişimden sonra hep varlığını sürdürmüştür.



Ayrıca, bütün toplumlar da ortak ÖZGÜRLÜK, ADALET, vb gibi EBEDİ HAKİKATLER vardır. Ama KOMÜNİZM Ebedi Hakikatleri ortadan kaldırıyor, YENİ BİR TEMELE oturtmak yerine BÜTÜN DİNİ ve BÜTÜN AHLAKI kaldırıyor; dolayısıyla, bütün geçmiş tarihsel deneyime aykırı davranıyor.

BU SUÇLAMANIN ÖZETİ NEDİR? SÜDUR: BÜTÜN GEÇMİŞ TOPLUMLARIN TARİHİ, SINIF KARŞITLIKLARINDAN İBARETTİR, FARKLI ÇAĞLARDA FARKLI BİÇİMLERE BÜRÜNEN KARŞITLIKLARDAN!

ANLADIK ANLADIK!
HADI BE ORADAN!

AMA NE BİÇİME BÜRÜNMÜŞ OLURLARSA OLSUN, BÜTÜN GEÇMİŞ ÇAĞLARDA BİR GERÇEK ORTAKTIR: TOPLUMUN BİR KISMININ DİĞER KISMI TARAFINDAN SÖMÜRÜLMESİ! KOMÜNİST DEVRİM, GELENEKSEL MÜLKİYET İLİŞKİLERİ İLE EN RADİKAL KOPUŞTUR.

YUH!!
TÜÜ!
YUH!
YUH!
YUHH!
SAÇMALIK!
KOMÜNİSTİ
YÜRÜ GİT!
DAHA ÖNCEKİ,
EĞLENCELİ GÖRÜŞLERİNİ
BEĞENİYORDUM

KOMÜNİST DEVRİMİN GELİŞİMİNİN, GELENEKSEL FİKİRLERLE EN RADİKAL KOPUŞU İÇERMESİ ŞAŞIRTICI DEĞİLDİR.



AMA KOMÜNİZME GETİRİLEN BURJUVA İTİRAZLARINI BİR YANA BIRAKALIM. DEVRİMDE İLK ADIM...



PROLETARYAYI YÖNETİCİ SINIF KONUMUNA YÜKSELTMEKTİR!

BUNU GERÇEKLEŞTİRMENİN TEK YOLU, MÜLKİYET HAKLARINI VE BURJUVA ÜRETİM KOŞULLARINI ZORBACA BASTIRMADIR.

BUNU YAPARKEN, ESKİ TOPLUM DÜZENİNİ DE BASKILAMAYI GEREKTİREN ÖNLEMLERE BAŞVURMAK GEREKİR. BU ÖNLEMLER, ÜRETİM TARZINDA TAM BİR DEVRİMSEL DÖNÜŞÜMÜN ARACI OLARAK ELZEMDİRLER.



1. Toprak mülkiyetinin kaldırılması ve bütün toprak rantlarının kamusal amaçlar için kullanılması.
2. Derece derece artan veya kademeli ağır bir gelir vergisi.
3. Bütün miras haklarının kaldırılması.
4. Tüm kaçanların ve buna karşı çıkanların tüm mülkiyetine el konması.
5. Devlet eliyle, devlet sermayeli ve mutlak tekel konumundaki bir merkez bankası aracılığıyla kredinin merkezileştirilmesi.
6. İletişim ve ulaşımın devlet eliyle merkezileştirilmesi.
7. Devletin sahip olduğu üretim fabrikaları ve araçlarının kapsamının genişletilmesi; çorak arazilerin ekilmesi ve ortak bir planla uyumlu olarak genel olarak toprağın iyileştirilmesi.
8. HERKESE EŞİT İŞ İMKANI. Özellikle tarım için Sınai Orduların kurulması.
9. Tarım ve İmalat Sanayilerinin Birleştirilmesi; nüfusun ülkeye daha eşit dağılımı yoluyla, giderek ŞEHİR ile KIRSAL arasındaki ayrımın ortadan kaldırılması.
10. Bütün çocuklar için kamu okullarında ÜCRETSİZ EĞİTİM. Çocukların bugünkü biçimiyle fabrikalarda çalışmasına son verilmesi. Eğitim ile Sanayi Üretiminin Birleştirilmesi, vesaire, vesaire.



EN İLERİ ÜLKELERDE, ŞU AŞAĞIDAKİLER GENEL OLARAK UYGULANABİLİR:

GELİŞME SÜRECİNDE, SINIF AYRIMI ORTADAN KALKTIĞINDA,

KAMU İKTİDARI SİYASİ NİTELİĞİNİ YİTİRECEKTİR.

SİYASİ ERK, BİR SINIFIN DİĞERİNİ EZMEK İÇİN ÖRGÜTLÜ İKTİDARINDAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİLDİR.

PROLETARYA, BİR DEVRİM ARACILIĞIYLA, YÖNETİCİ SINIF HALİNE GELİRSE, GENEL OLARAK, SINIF KARŞITLIĞININ VARLIĞINA YÖNELİK KOŞULLARI VE SINIFLARI ORTADAN KALDIRMIŞ

BİR SINIF OLARAK KENDİ ÜSTÜNLÜĞÜNE SON VERMİŞ OLACAKTIR.



SINIFLARI
VE SINIF
KARŞITLIKLARI
İLE ESKİ BURJUVA
TOPLUMUNUN YERİNE, TEK
TEK HER BİREYİN ÖZGÜR
GELİŞİMİNİN HERKESİN ÖZGÜR
GELİŞİMİNİN KOŞULU OLDUĞU
BİR BİRLİĞİMİZ OLACAK.









ELEŞTİREL-ÜTOPYACI
SOSYALİZM
VE
KOMÜNİZM



IV. VAR OLAN KARŞIT
GÖRÜŞTEKİ ÇEŞİTLİ
PARTİLERLE İLİŞKİLİ
OLARAK KOMÜNİSTLERİN
KONUMU

KOMÜNİSTLER,
ACİL HEDEFLERE
ERİŞMEK İÇİN, İŞÇİ SINIFININ
ANLIK ÇIKARLARININ YERİNE
GETİRİLMESİNİ SAĞLAMAK
İÇİN SAVAŞIRLAR, AMA İÇİNDE
BULUNDUĞUMUZ ANDA...

... BU ANIN GELECEĞİNİ
DE TEMSİL ETMEKTE VE
DİKKATE ALMAKTADIRLAR.

... İSVİÇRE'DE İŞE
RADİKALLERLE

FRANSA'DA
KOMÜNİSTLER,
SOSYAL
DEMOKRATLARLA
İTTİFAKA
GİDİYORLAR...

POLONYA'DA
KOMÜNİSTLER,
TARIM DEVRİMİNDE
ISRAR EDEN PARTİYİ
DESTEKLİYORLAR.

ALMANYA'DA
KOMÜNİSTLER,
BURJUVAZİ NE ZAMAN...

... MUTLAK MONARŞİ,
FEODAL AĞA SINIFI VE KÜÇÜK
BURJUVAZİ KARŞI DEVRİMCİ
BİR ŞEKİLDE DAVRANIRSA,
ONUNLA AYNI SAFTA
MÜCADELE VERİYORLAR.

AMA KOMÜNİSTLER, İŞÇİ SINIFINA
BURJUVAZİ İLE PROLETARYA
ARASINDAKİ DÜŞMANCA KARŞITLIĞI
OLABİLDİĞİNCE AÇIK GÖRME BİLİNCİNİ
AŞILAMAKTAN BİR AN BİLE
GERİ DURMAZLAR.

KISACASI, KOMÜNİSTLER
HER YERDE, VAR OLAN
SOSYAL VE SİYASAL DÜZENİ
KARŞI HER DEVRİMCİ HAREKETİ
DESTEKLERLER.

BÜTÜN BU
HAREKETLERDE,
O ANDAKİ
GELİŞİM
DERECESİ
NE OLURSA
OLSUN, MÜLKİYET
SORUNUNU ÖNE
ÇIKARIRLAR.

SON OLARAK,
HER YERDE,
BÜTÜN ÜLKELERİN
DEMOKRATİK
PARTİLERİNİN BİRLİĞİ
VE UZLAŞMASI İÇİN
ÇALIŞIRLAR.

KOMÜNİSTLER,
GÖRÜŞLERİNİ VE
AMAÇLARINI
GİZLEMekten HİÇ
HOŞLANMAZLAR.

KOMÜNİSTLER,
HEDEFLERİNE,
ANCAK VAR OLAN BÜTÜN
TOPLUMSAL KOŞULLARIN
ZORLA ALAŞAĞI EDİLMESİ İLE
ULAŞILABİLECEĞİNİ AÇIKÇA
BEYAN EDERLER.

YÖNETEN
SINIFLAR,
BİR KOMÜNİST
DEVİRİM İHTİMALİ
KARŞISINDA BİR
TİTRESİN!

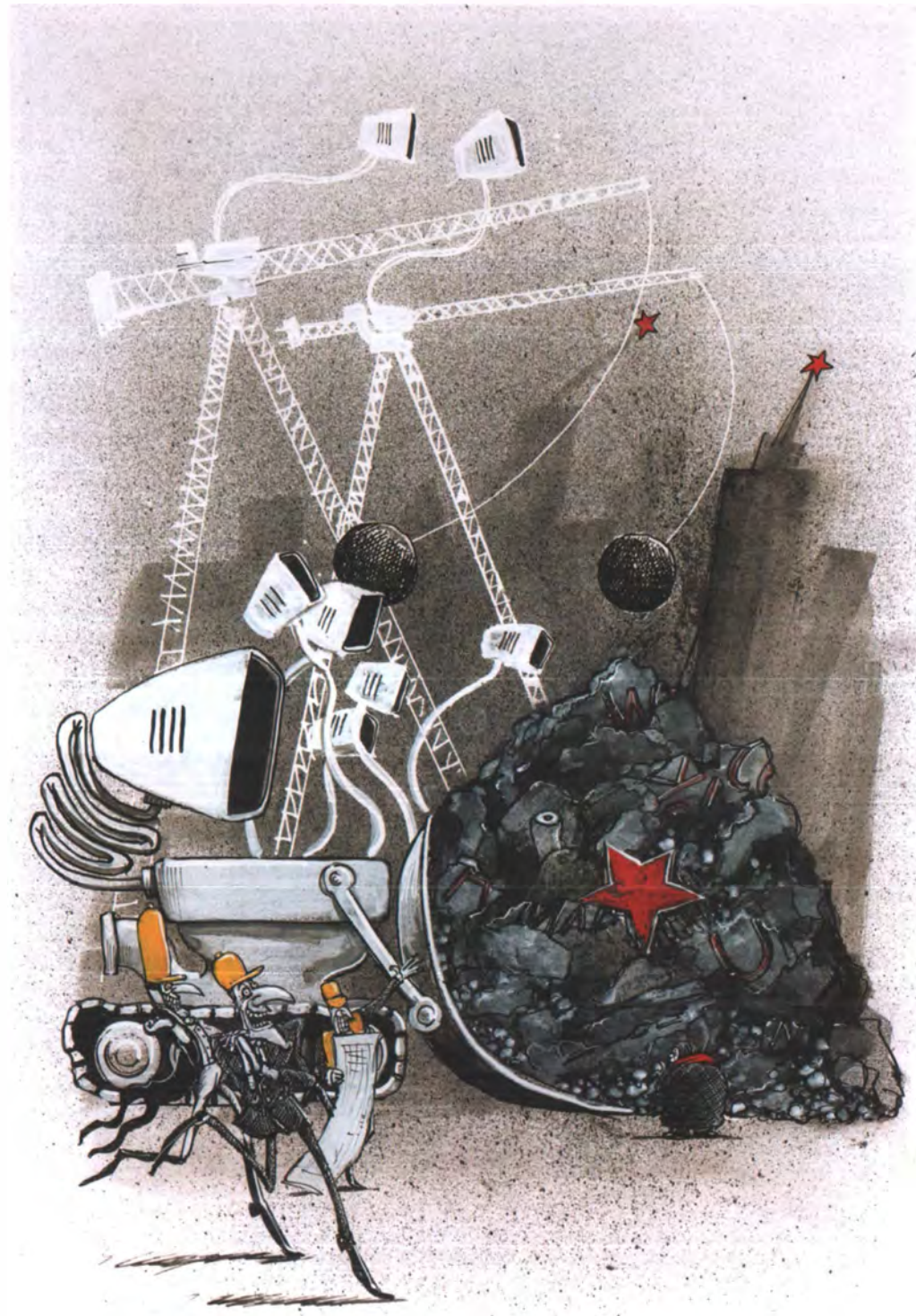
PROLETERLERİN ZİNCİRLERİ
DIŞINDA KAYBEDECEKLERİ
HİÇBİR ŞEYLERİ YOKTUR.

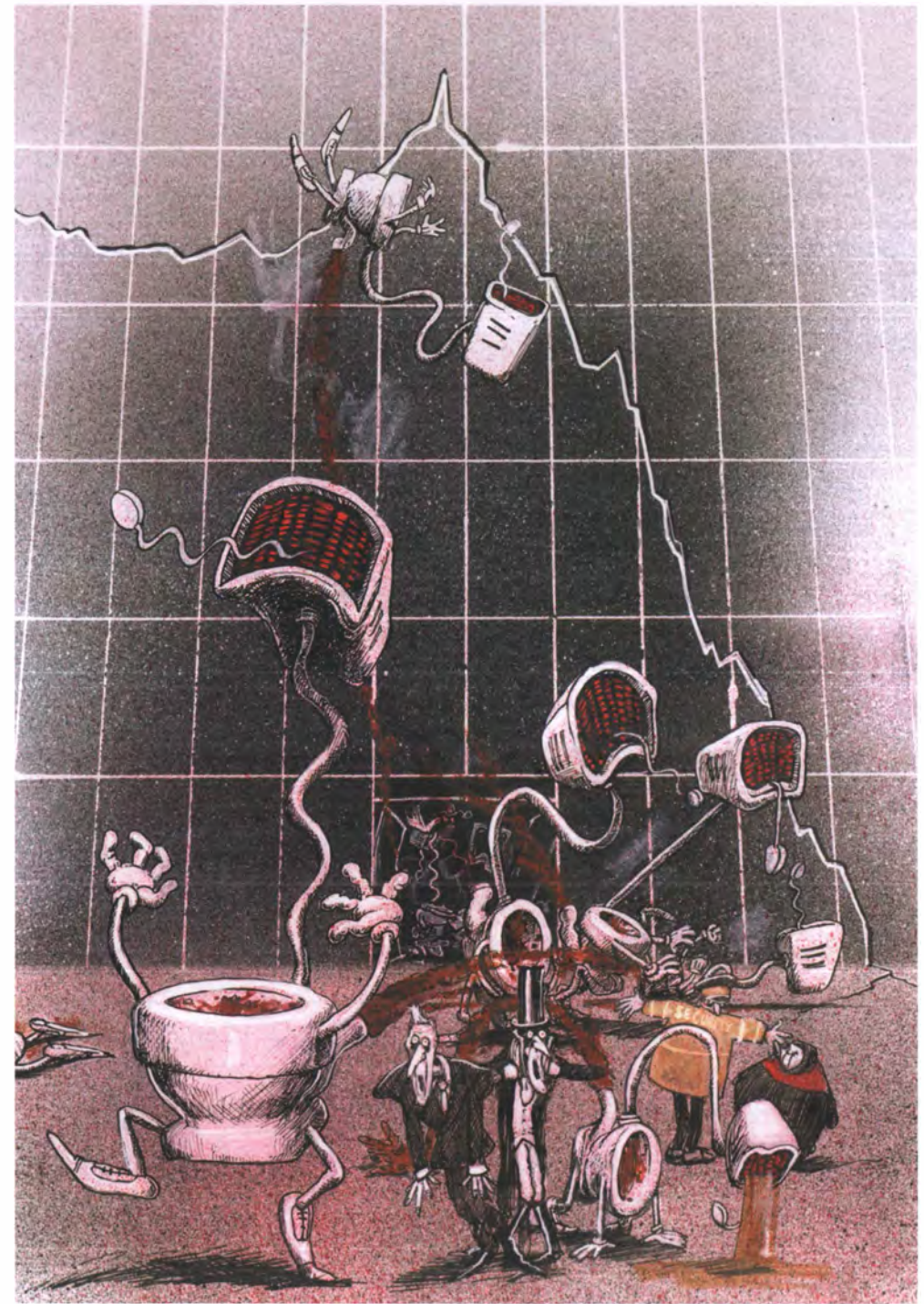
BUNA KARŞILIK,
KAZANACAKLARI BİR
DÜNYA VAR!

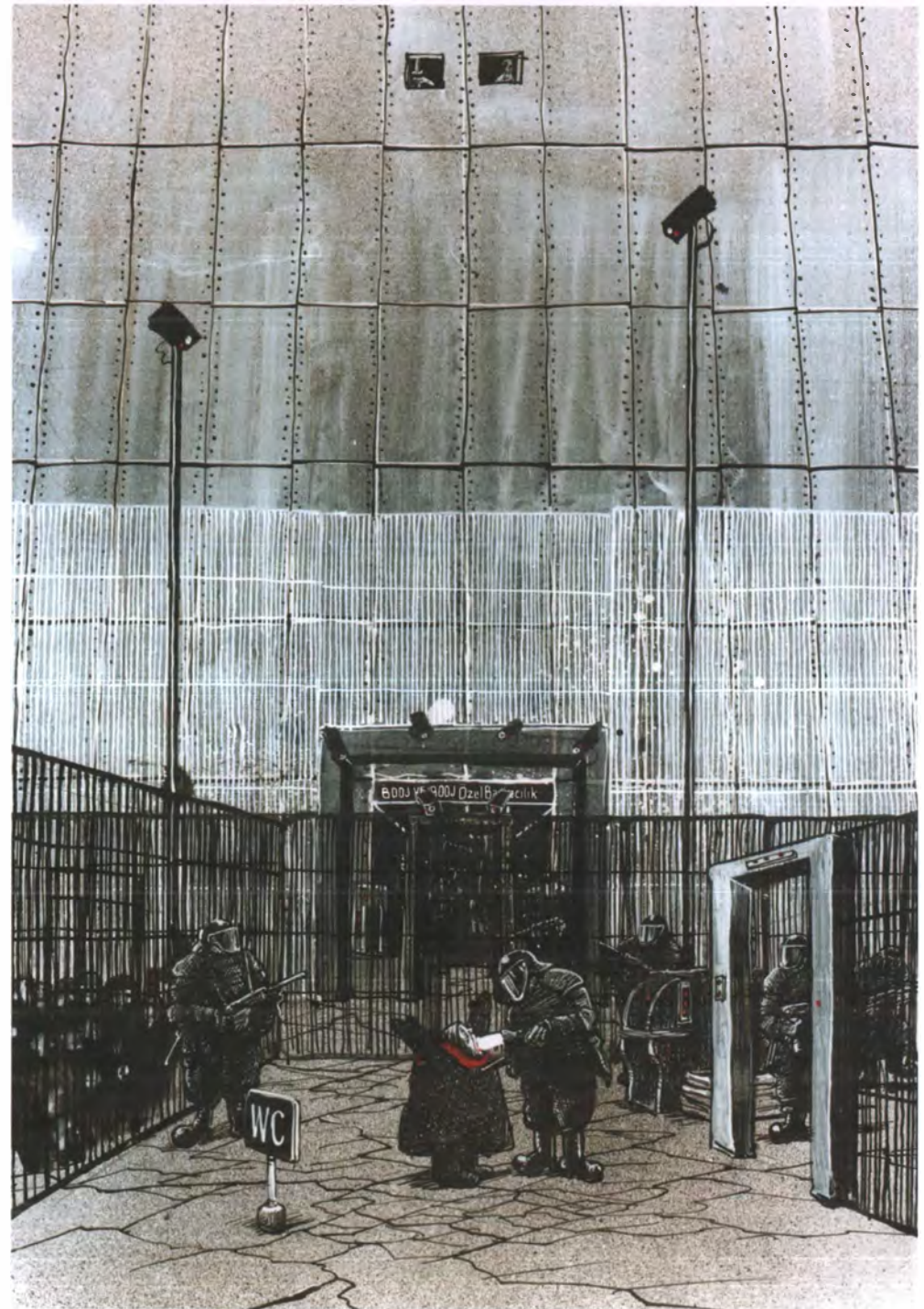
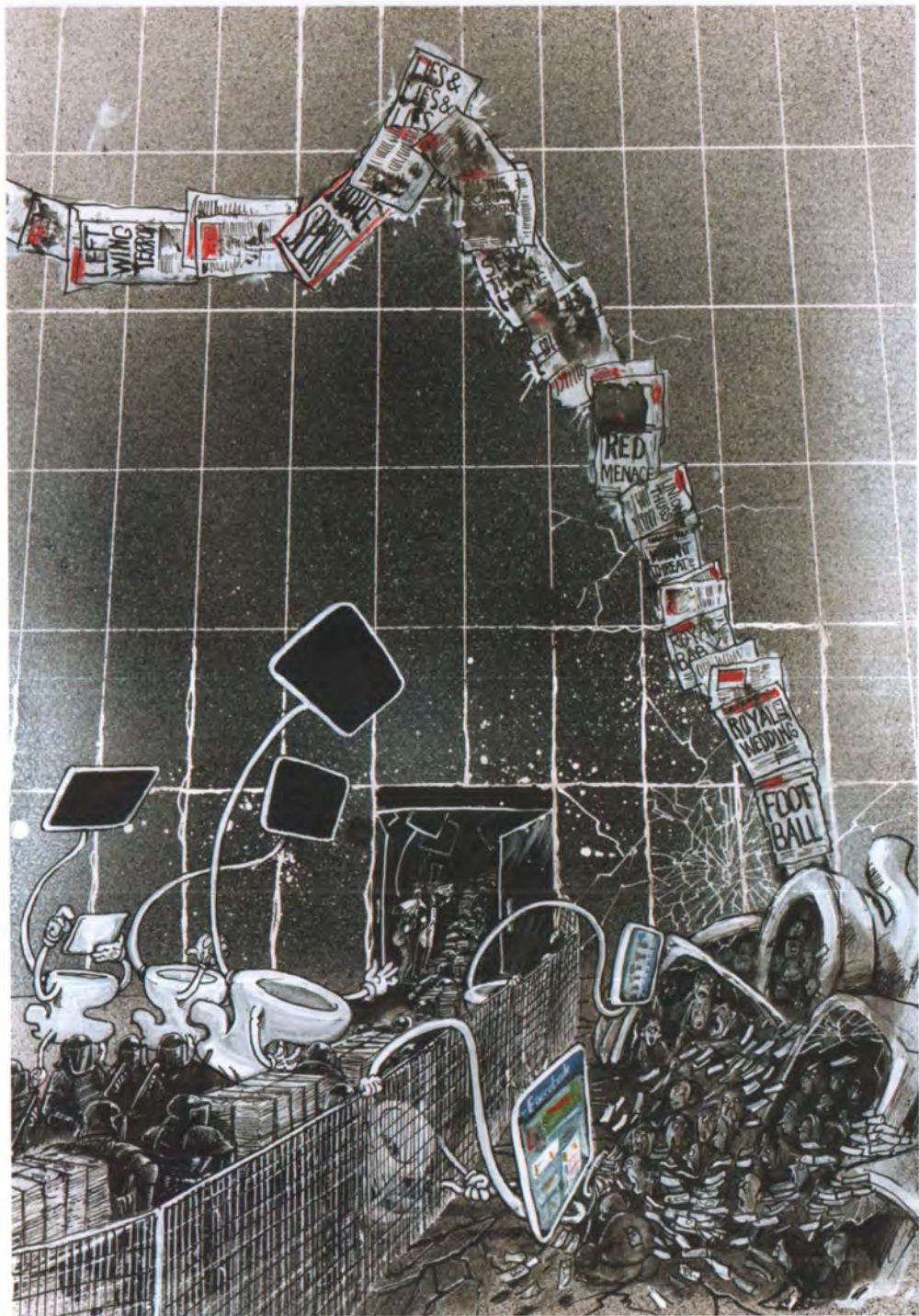
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİN!

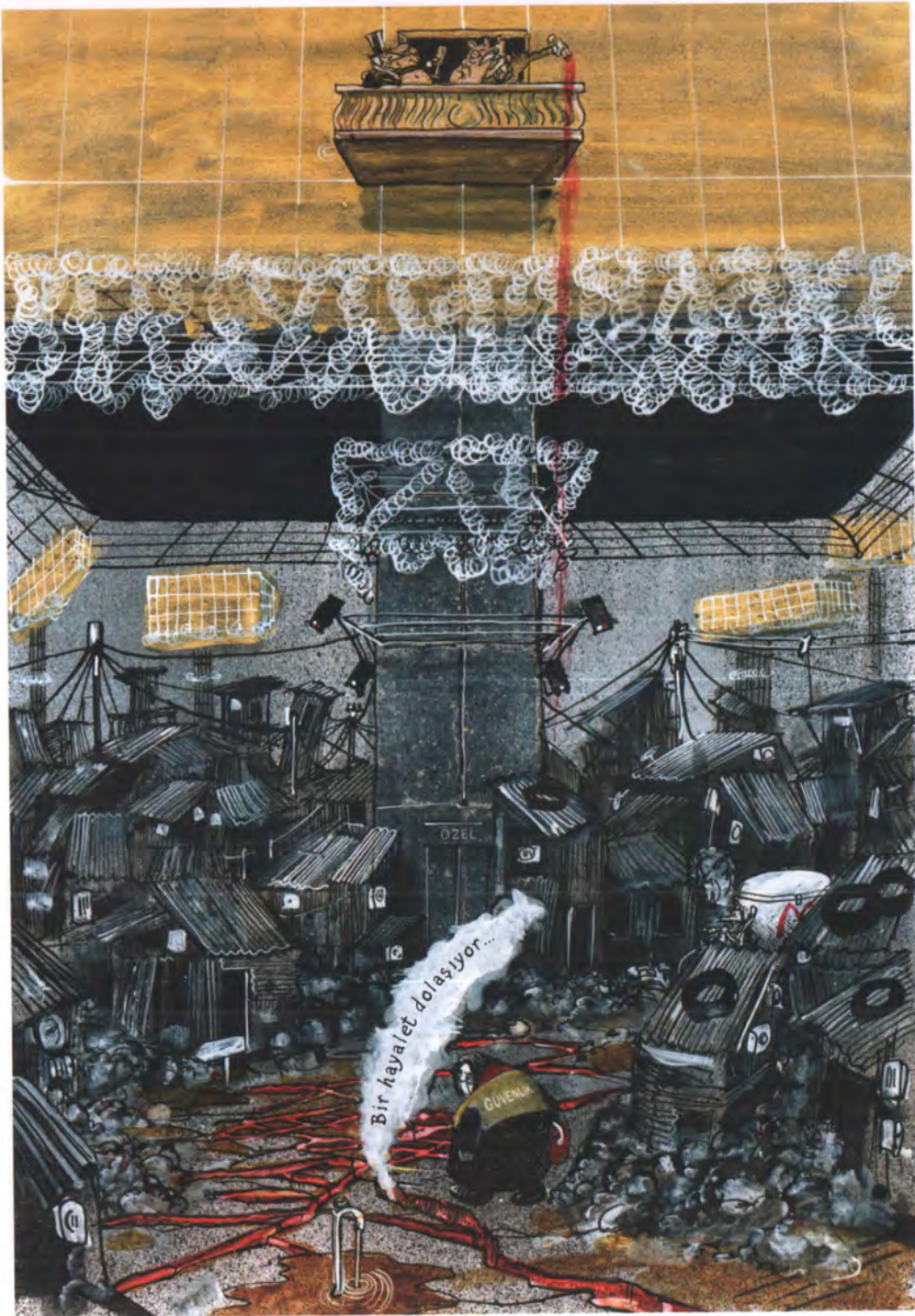












TEŞEKKÜR

Aşağıdaki kişilere teşekkür etmek isterim: Emma Hayley, Guillaume Rater ve SelfMadeHero Yayınevi'ndeki başka herkese. Onlarla çalışmak, her zamanki gibi, zevkli ve keyifliydi. Ajanım Sam Copeland'a ve onun Rogers, Coleridge and White'taki meslektaşlarına, çalışanların (o, ben oluyorum) çıkarlarını gözettikleri için. Eşim Anna Clarke'a, Marx'ın bazı felsefi paradokslarını ellinci kez okuduktan sonra bile tam bir çıkmaz içindeyken bana gideceğim yolu göstermedeki bilgeliği ve rehberliği için. "Baba" Ralph Steadman'a, başlangıçta bana ağız püskürtücünün (mouth atomizer) nasıl kullanıldığını öğretti; bu alet olmasa, kitabın çizilmesi on kat daha fazla zaman alırdı. Metni hazırlarken eserlerine daldığım bütün tarihçi ve bilim insanlarına (onlara hangi toplu adla seslenmek uygun ise). Ve son olarak, haberleri olmadan benimle işbirliği yapan Karl Marx ve Friedrich Engels'e, yoldaşlarımdan gerçekten zevk aldım.

MARTIN ROWSON

Martin Rowson, çok sayıda ödül kazanmış bir karikatürist, çizer ve yazardır. Eserleri son otuz yıldır düzenli olarak The Guardian, Daily Mirror, The Times, Spectator, Morning Star ve aklınıza gelebilecek diğer bütün süreli yayınlarda yayımlanmıştır. Bir tek The Sun dışında, o da kendisine hiç iş önerisinde bulunmadıkları için. Rowson'un kitapları, T.S. Eliot'ın Çorak Ülke'sinin, Laurence Sterne'un Tristram Shandy'sinin ve Jonathan Swift'in Gulliver'in Seyahatleri'nin çizgi roman uyarlamalarını içerir. Ayrıca, vefat etmiş olan anne babasının evini temizlemeyi konu alan Stuff (Eşya) adlı eseri, 2006 Samuel Johnson Ödülü'ne aday gösterilen kitaplar arasında yer almıştı. Rowson, İngiliz Karikatüristler Derneği'nin başkanıdır ve halen Londra Zooloji Derneği'nin üçüncü kez başkan yardımcılığını yürütmektedir. 2017'de, The Guardian'da çıkan karikatürlerinden biri, Daily Mail'de tam sayfa başyazı yazılmasına yol açmış; yazıda sanatçı ve eseri, "iğrenç... dengesiz... hasta ve saldırgan" şeklinde nitelendirilmiştir.

Martin Rowson, eşiyle birlikte, oğullarının ve kızlarının arada bir uğradıkları Güney Londra'da yaşamaktadır.

Kırmızı Kedi Yayınevi: 1564
Çizgi Roman: 3

Özgün adı: *The Communist Manifesto* (1848)

Komünist Manifesto
Karl Marx – Friedrich Engels
Uyarlayan: Martin Rowson
Çeviren: Kemal Atakay

© Martin Rowson, 2018
(Martin Rowson'ın bu eserin müellifi olarak tanınma hakkı 1998 tarihli
Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası kapsamında ele alınmıştır.)
© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2020

Bu kitap ilk kez İngilizce olarak 2018 yılında SelfMadeHero (139 Pancras Road, London NW1 1UN /
www.selfmadehero.com) tarafından yayımlanmıştır.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Anatolia Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Yayın Yönetmeni: Enis Batur

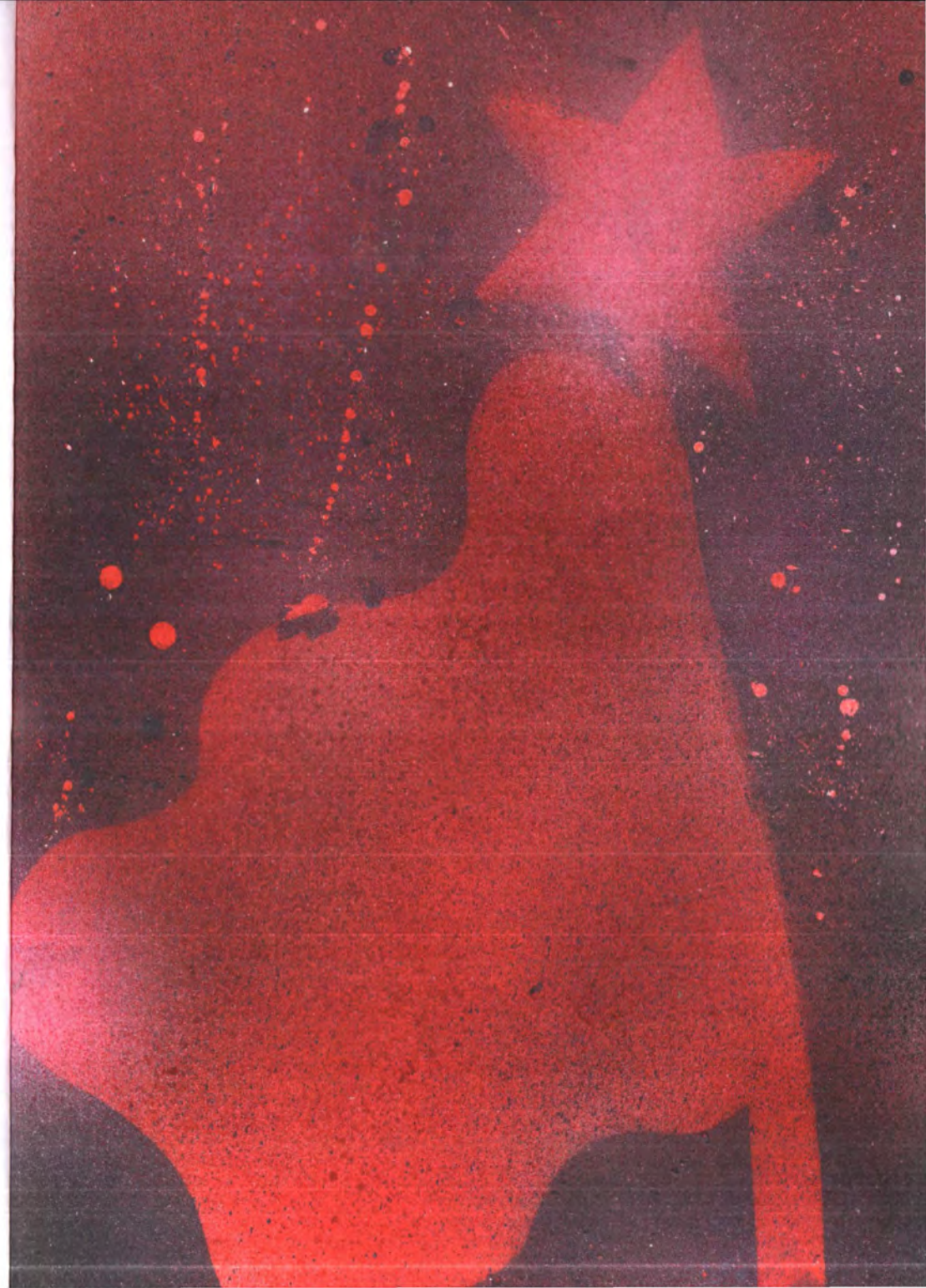
Editör: Ali Kayalar
Kapak ve Sayfa Tasarımı: Burak Ocak, Merve Güven

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın hiçbir şekilde
kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Haziran 2022, İstanbul
ISBN: 978-625-418-083-5
Kırmızı Kedi Sertifika No: 40620

Baskı: Pasifik Ofset
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere/İSTANBUL
T: 0212 412 17 77 Sertifika No: 44451

Kırmızı Kedi Yayınevi
kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com
facebook.com: kirmizikedi yayinevi / twitter.com: krmzkedikitap
instagram: kirmizikedi yayinevi
Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL
T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48





 kirmizikedi.com
 [/kirmizikedikitap](https://www.facebook.com/kirmizikedikitap)
 [/krmzkedikitap](https://twitter.com/krmzkedikitap)
 [/kirmizikediyayinevi](https://www.instagram.com/kirmizikediyayinevi)



ISBN 978-625-418-083-5



9 786254 180835

KDV muafiyeti uygulanmıştır